

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૭ મું]

[અંક ૯ માં]

અશાહ

ઇ. સ. ૧૯૫૨

૫ મી જુલાઈ

વીર સં. ૨૪૭૬

વિ. સં. ૨૦૦૬

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

જહારગામ મોટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૪-૦

પુસ્તક ૬૭ મું
અંક ૮ મો.

અશાહ

વીર સં. ૨૪૭૭
વિ. સં. ૨૦૦૬

અનુક્રમણિકા

૧ શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન...	...	(મુનિરાજની રચકવિજયજી)	૧૭૭
૨ સંસ્કૃતિ અને ધર્મ	...	(શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી)	૧૭૮
૩ કોન્ફરન્સનું અઢારમું અધિવેશન...	(પ્રમુખ શ્રી કાનિલાલ દેશરવાજીના પ્રવચનનો સારભાગ)		૧૮૪
૪ સ્વાગતાધ્યક્ષ શ્રી પુરુષોત્તમદાસ સુરચંદ શાહના પ્રવચનનો સારભાગ			૧૮૧
૫ અઢારમા અધિવેશનના આદેશો			૧૮૨
૬ સત્તરિયા અને તેનું વિવરણાત્મક સાહિત્ય...	(શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા)		૧૮૫
૭ શ્રમજીસંઘના નિર્ણયો			૨૧. પે. ૩

નવા સમાસદ

૧ શ્રી ગાલુભાઈ પ્રેમચંદ શાહ

લાવનગર

લાઈફ મેમ્બર

મંગાવવા લાયક ઉપયોગી પુસ્તકો

યોગદક્ષિણસમુચ્ચય	૬-૦-૦	શ્રી પાર્શ્વનાથ પંચકથાજીક પૂજા	૦-૫-૦
પ્રભાવિક પુરુષો ભાગ ૩	૩-૮-૦	વિવિધ પૂજાસંગ્રહ	૩-૮-૦
નિત્ય સ્વાધ્યાય સ્તોત્ર સંગ્રહ	૩-૦-૦	” ”	૩-૦-૦
પર્વતિથિ સ્તવનાદિ સમુચ્ચય	૩-૦-૦	તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-સંવિવેચન	૩-૦-૦
દેવવંદનમાળા	૨-૪-૦	વૈરાગ્ય શાતક (”)	૧-૪-૦
તાત્ત્વિક લેખસંગ્રહ	૨-૦-૦	જંબૂસ્વામી ચરિત્ર (પ્રતાકાર)	૧-૪-૦
આગમોનું દિગ્દર્શન	૬-૦-૦	અક્ષય તૃતીયા	૦-૧૨-૦
પાઠ્ય (પ્રાકૃત) ભાષા અને સાહિત્ય	૬-૦-૦	પંચપ્રતિકમણ સૂત્ર	૧-૪-૦
લેખસંગ્રહ ભાગ ૮ મો	૧-૧-૦	પ્રે પ્રતિકમણ સૂત્ર	૦-૬-૦
” ” ૬ મો	૧-૮-૦	નવ સ્મરણ	૦-૧૨-૦
પ્રશ્નોત્તરસંધારા	૦-૮-૦		

પુસ્તક ૬૭ મું.

અંક ૯ એ

: અશાઠ :

વીર સં. ૨૪૭૭

વિ. સં. ૨૦૦૭

શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન.

(નેમિ જિણેસર નિજ કારજ કયું — એ દેશી.)

સત્તમ જિનવર મનમેળો કરું, મેળો તે શિવ હેતે જ;
 તનમેળો કરમેળો વિસરું, જેહથી દુઃખ વિશેષ જ. ॥ ૧ ॥

કાળ ઘણેરો રે કરમેળો કર્યો, તનમેળાને હેતે જ;
 કાજ ન સિંધે એકે માહરો, વડવ્યાધિ દુઃખ આપે જ. ॥ ૨ ॥

મોટો વ્યાધિ વિપય વિલોકીએ, જો હોય અન્તર આંખે જ;
 ખીજા વ્યાધિ ચિત્ત ન પેખીએ, જેહ સ્વભાવે રાંકા જ. ॥ ૩ ॥

મનમેળાને અવસર ભાવીએ, જિનવર શમસુખકારો જ;
 પૂજા-ભક્તિ ભાવે કીજીએ, મનમેળો બહલાવે જ. ॥ ૪ ॥

ધર્મ તે કહીએ મનમેળો હુવે, નિજ સ્વભાવમાં રાખે જ;
 પરપરિણુતિથી પ્રેમ ન જે લહે, રૂચકવિજય તે સાધે જ. ॥ ૫ ॥

મુનિરાજશ્રી રૂચકવિજયજી.

સંસ્કૃતિ અને ધર્મ

લેખક—શ્રી જીવરાજભાઈ આધવજી દાશી.

દરેકે મહાન દેશોને પોતાની સંસ્કૃતિ હોય છે. દેશની મહત્તા જ તે દેશની સંસ્કૃતિની ઐક્યતા, વિશુદ્ધતા અને વ્યાપકતા ઉપરથી નક્કી થઈ શકે છે. દેશની સંસ્કૃતિ એટલે તે દેશમાં વસનાર માનવીઓની નીતિમત્તા, ધાર્મિકતા, કલામયતા, પવિત્રતા, સહિષ્ણુતા, શારીરિક માનસિક સશક્તતા આદિ ગુણો. દેશની સંસ્કૃતિ એકાએક ઊભી થતી નથી, તેની પશ્ચાદ્ ભૂમિકામાં દેશના પૂર્વગામિઓનો અખંડ પ્રયત્ન, સંયમ અને સ્વાર્થત્યાગ રહેલા છે. એવા સમર્થ પુરુષોના પ્રયાસથી સંસ્કૃતિ જન્મે છે, વિકસે છે અને વ્યાપક બને છે.

આપણો દેશ-ભારત-આર્યાવર્ત એક મહાન દેશ ગણાય છે, કારણ તેની સંસ્કૃતિ અજોડ છે. તેની છાપ જૂઠા જૂઠા દેશો ઉપર પૂર્વ કાળમાં પડેલ છે. આધુનિક કાળમાં પણ આર્ય સંસ્કૃતિ જીવંત છે અને બીજા દેશોને અપનાવી રહેલ છે. આર્યસંસ્કૃતિનો ઇતિહાસ જોઈએ તો તે અમુક જ કાળમાં ઉત્પન્ન થઈ નથી; અમુક જાતિએ જ ઉત્પન્ન કરેલ નથી, અમુક દેશની જ તેના ઉપર છાપ નથી. પણ જૂઠા જૂઠા કાળમાં જૂઠા જૂઠા જાતિઓના સંપર્ક અને સહવાસથી જૂઠા જૂઠા દેશોમાં વિચરતી આર્ય પ્રજાએ વિકસાવેલ છે. આર્યસંસ્કૃતિના વિકાસનું કારણ આર્યપ્રજામાં રહેલ સહિષ્ણુતા, સમભાવ સ્વભાવ છે. આર્ય પ્રજાએ બીજી પ્રજાઓને પોતાની સંસ્કૃતિનું પાન કરાવેલ છે. બીજી પ્રજાઓ પાસેથી પણ તેઓની સંસ્કૃતિનું પાન કરેલ છે. માણસના શરીર જૂઠા જૂઠા પ્રકારના ખોરાકોમાંથી યોગ્ય પ્રકારનો રસ લઈ, શરીરમાં પચાવી સશક્ત બુદ્ધિશાળી શરીર બનાવે છે, તેમ જૂઠી જૂઠી પ્રજાઓના સંસ્કૃતિના રસોવડે આર્ય પ્રજાનું સંસ્કૃતિનું શરીર બન્યું છે. આ સંસ્કૃતિ ઉપર જુઠા જુઠા કાળમાં અનેક ઝંઝાવાતો પડ્યા છતાં ભારતની સંસ્કૃતિ તેની ઐક્યતા સાચવી રાખેલ છે.

સંસ્કૃતિના વિકાસમાં મૂળ ત્રણ તત્ત્વો, મહત્ત્વનો ભાગ લઈએ છે. પહેલો ધર્મ, બીજો ભાષા અને ત્રીજો તે સાચવનાર અને ફેલાવનાર એક સમર્થ વર્ગ, જે વર્ગનું મુખ્ય કામ દેશની સંસ્કૃતિનો અભ્યાસ કરવો, તે સંસ્કૃતિને સાચવવી, તેમાં વધારો કરવો અને બીજા દેશના લોકોમાં તે સંસ્કૃતિનો પ્રચાર કરવો. હિંદુસ્તાનની સંસ્કૃતિને ત્રણે તત્ત્વો પ્રથમથી અનુકૂળ મળ્યા છે. આર્યધર્મ બધા દેશોના ધર્મ કરતાં વિશિષ્ટતા ભોગવે છે. આર્યધર્મ અહિંસા, સત્ય, અપરિગ્રહ, આદિ આત્માના સનાતન ગુણો ઉપર નિર્ભરિત છે. ધર્મમાં અહિંસાને મુખ્ય સ્થાન છે. આર્યાવર્તના જૂઠા જૂઠા ધર્મોમાં પણ આ સનાતન ગુણો સમાન છે. દરેક ધર્મો-દર્શનો પાંચ મહાવ્રતને માને છે અને પાળે છે. લોકો તેના ક્રિયાકાંડોમાં ફેર હોય, પણ ધ્યેયમાં તો ભેદ નથી.

➡ (૧૭૮) ➡

ભારતની સંસ્કૃતિને પોષનાર-વિકસાવનાર ધીબુનું તત્ત્વ ભારતની આર્યભાષા સંસ્કૃત છે. ભારતની તમામ પ્રાંતિયભાષાનું મૂળ સંસ્કૃત ભાષા છે. ભારતનું ઉચ્ચ સાહિત્ય સંસ્કૃતમાં લખાયેલ છે. આખા ભારતના વિદ્વાન વર્ગે તે ભાષાને અપનાવેલ છે. ભારતના જૂઠા જૂઠા પ્રાંતોમાં રહેતા વિદ્વાન માણસોએ સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ કરી, વિદ્વાન માણસોની એક મુખ્ય ભાષા તરીકે સંસ્કૃતને માન આપેલ છે. સાહિત્યના જૂઠા જૂઠા ક્ષેત્રો-તત્ત્વજ્ઞાન, કથાશાસ્ત્ર, વ્યાકરણ, છંદ-શાસ્ત્ર, ગણિતશાસ્ત્ર, કાવ્યશાસ્ત્ર, નીતિશાસ્ત્ર, જ્યોતિષશાસ્ત્ર, વૈદકીયશાસ્ત્ર, શિલ્પ-શાસ્ત્ર, સંગીતશાસ્ત્ર આદિ સંસ્કૃતિને પોષનાર દરેક પ્રકારનું સાહિત્ય સંસ્કૃતમાં સર્જાયેલ છે. એટલે સંસ્કૃતિને પોષનાર દેશની એક સર્વમાન્ય ભાષા-સંસ્કૃત ભારતને મળેલ છે.

ત્રીબુનું સંસ્કૃતિ પોષનાર તત્ત્વ દેશના માનવીઓનો એક વિશિષ્ટ સામુદાયિક વર્ગ-જે વર્ગે પોતાનો આજીવનધર્મ દેશની સંસ્કૃતિની સેવા કરવાનો સ્વીકાર્યો હોય. ભારતની સંસ્કૃતિ પોષનાર એવો વર્ગ ભારતના મૂળ બંધારણમાં જ જોવામાં આવે છે. બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય અને શૂદ્ર એવા પ્રકારનો જે વર્ણાશ્રમ માર્ગ તે ભારતમાં પ્રથમથી જોવામાં આવે છે. બ્રાહ્મણ વર્ગ સંસ્કૃતિને પોષનાર વર્ગ છે. બ્રાહ્મણ વર્ગનો જે ધર્મ સ્મૃતિ આદિ ધર્મશાસ્ત્રોમાં ગતાવ્યો છે, તે પઠન-પાઠન, ભણવું ભણાવવું, ત્યાગ અને સંયમથી જીવન ગુજારવું અને સંસ્કૃતિની જ્યોત જીવંત રાખવી તે છે. પાછળથી બ્રાહ્મણવર્ગના વ્યવહારમાં વિકૃતિ થયેલ જોવામાં આવે છે. ત્યાગને સ્થાને સ્વાર્થ, સેવાને સ્થાને સેવ્યતા દાખલ થયેલ છે. આનું કારણ ‘બ્રાહ્મણ’ એટલે બ્રાહ્મણ જાતિમાં-બ્રાહ્મણ કુળમાં જન્મ, બ્રાહ્મણ જાતિમાં જન્મેલો જ બ્રાહ્મણ થઈ શકે, આવી શબ્દની ખોટી વ્યાખ્યા થવાથી તે વર્ગની અવનતિ થયેલ જોવામાં આવેલ છે. બ્રાહ્મણ શબ્દનો તાત્ત્વિક અર્થ તો એ છે કે, -બ્રહ્મને જાણનાર. બ્રહ્મ એટલે પરમ તત્ત્વ-પરમ સત્યને જાણનાર, તે સત્યને પોતાના જીવનમાં ઉતારનાર અને ધીજીઓને પોતાના જીવન અને ઉપદેશથી સમજાવનાર. અર્થાત્ બ્રાહ્મણ કુળ જાતિવાચક શબ્દ નથી પણ ગુણવાચક શબ્દ છે. હિંદુસ્તાનનો ઇતિહાસ જોતાં જણાય છે કે-જ્યારે બ્રાહ્મણ શબ્દનો દુરુપયોગ થવા માંડ્યો, એટલે બ્રાહ્મણ શબ્દનો સાચો અર્થ સમજનાર માણસોએ તે વર્ગનું સ્થાન લીધું. બૌદ્ધધર્મ, જૈનધર્મ આદિ હિંદુસ્તાનના ધર્મોમાં બ્રાહ્મણનું સ્થાન ત્યાગી અને સંયમી વર્ગે લીધું હતું. શ્રમણો મહાબ્રાહ્મણો હતા. તેઓનું આજીવન કર્તવ્ય ધર્મ અને સંસ્કૃતિને પોષવાનું હતું. તે વર્ગમાં જાતિને સ્થાને ગુણને પ્રધાનતા આપવામાં આવી હતી. ઐતિહાસિક કાળ જોતાં આ સંસ્કૃતિને સાચવનાર વિશિષ્ટ વર્ગ કાયમ ભારતમાં રહ્યો છે. દેશ અને કાળને અંગે ભલે તેના નામવિધાનમાં ફેરફાર થયો હોય, ભારતની સંસ્કૃતિ ઉપર તડકા છાંયા આવેલ છે, તેમાં ભરતી એટ થયેલ છે, ભારતના સામાન્ય લોકો ઉપર

તેનો પ્રભાવ ઓછો વધતો થયો છે, છતાં અઠારમા સૈકા સુધી આ સંસ્કૃતિ મૂળ સ્વરૂપમાં અળંગ રહેલ છે. અઠારમા સૈકામાં એટલે રાજકીય અંધાધુંધીના કાળમાં ભારતની સંસ્કૃતિ અવનતિના છેડે ઓટે આવી હતી. સંસ્કૃતિમાં એકતાને સ્થાને છિન્નમિત્રતા વ્યાપક થયા હતા, સંસ્કૃતિનો પ્રચાર લગભગ બંધ થયો હતો. સમાજમાં ન્યાતબ્ધતાના બંધનો વિપુલ થયા હતા. સંસ્કૃતિનો પ્રચાર કરનાર બ્રાહ્મણ વર્ગ અજ્ઞાની અને સ્વાર્થી થયો હતો, તે વર્ગનું સ્થાન લેનાર શ્રમણ વિગેરે સંસ્થામાં પણ અજ્ઞાનતા અને ધર્માધતા ફેલાઈ હતી. ધર્મને નામે અનેક ટોંચાંડો ઊભા કરવામાં આવ્યા હતા. અજ્ઞાન પ્રજાનો જેટલો લાલ લેવાય તેટલો લાલ ધર્મગુરુઓએ લીધો હતો. અલગત, જૈન જેવા ધર્મમાં કેઈ કેઈ વિરલા સંયમી તપસ્વી મહાત્માઓ થયા હતા. પણ તેમની સંખ્યા અદ્ય હતી. અને પાળંડીઓ પાસે તેમનો પ્રભાવ ઓછો પડતો હતો. ધીમે ધીમે ભારતના ધર્માચરણમાં જેમ વિકૃતિ થઈ તેમ તેમ સંસ્કૃતિનો પ્રભાવ ઓછો થતો ગયો. અઠારમા સૈકામાં ભારતની સંસ્કૃતિના છેવટના ઓટના સમયમાં-સંસ્કૃત ભાષાનો અભ્યાસ પણ ઓછો થઈ ગયો હતો. સંસ્કૃતમાં મૌલિક સાહિત્ય સર્જનું લગભગ બંધ થયું હતું, વાદ-વિતંડાવાદમાં વિદ્વત્તા સમાઈ ગઈ હતી. સંસ્કૃતિને પોષનાર ધર્માચારમાં વિકૃતિ ધર્મ સામાન્ય મુખ્ય ભાષા સંસ્કૃત મૃતપ્રાય: થઈ અને તે પોષનાર આશ્રવનધર્મ અને સંસ્કૃતિને પોષવાનો ભેખ લેનાર બ્રાહ્મણ આદિ વર્ગમાં પણ સ્વાર્થ અને અજ્ઞાન દાખલ થયા. આવી ભારતની સંસ્કૃતિના અવનતિના કાળમાં ભારતમાં પાશ્ચિમાત્ય યુરોપીય સંસ્કૃતિનો રાજકારણ સાથે સંપર્ક થયો, અને સંસ્કૃતિનો સંઘર્ષ થયો. પાશ્ચિમાત્ય સંસ્કૃતિ અને ભારતીય સંસ્કૃતિએ એકબીજાના સંપર્કથી-સહવાસથી કેટલું મેળવ્યું? કેટલું ગુમાવ્યું? કેટલું એક બીજાએ પચાવ્યું, તેનો ઇતિહાસ લખવાનું આ સ્થાન નથી, સમય નથી. પણ બંને સંસ્કૃતિએ ઘણું મેળવ્યું છે, ઘણું નકામું ફેંફી દીધું છે અને બંને સંસ્કૃતિ સમૃદ્ધ થયેલ છે તે હકીકત નિવિવાદ જોવામાં આવે છે.

જૈનધર્મે ભારતની સંસ્કૃતિને ઘડવામાં, પોષવામાં અને વિકસાવવામાં કેવો ફાળો આપ્યો છે, કેવો ફાળો અત્યારે આપે છે, અને કેવો ફાળો આપવો જરૂરનો છે, તે હકીકતનું ટુંકાણમાં દિગ્દર્શન કરાવવાનું હવે રહે છે.

જૈનધર્મ એક મહાન ધર્મ છે, અહિંસા આદિ ધર્મના સનાતન ખત્ય ઉપર સ્વાયેત્વો છે. તેનું તત્ત્વજ્ઞાન જુદાને ગ્રાહ્ય એવી જીવ-અજીવ કર્મ આદિ પદાર્થોની તાર્લિક વિચારણા ઉપર નિર્ભર છે. જડવાદને સ્થાને અધ્યાત્મવાદનું જૈનધર્મમાં પ્રાધાન્ય છે. જૈનધર્મનો ચરિતાનુયોગ નીતિવાદ (ethics) અજોડ છે. જૈનધર્મના મૂળભૂત સિદ્ધાંતોમાં વિશ્વધર્મ થવાની બધી શક્યતા છે. વૈદિક સંસ્કૃતિ અને તેના વર્ણશ્રમ ધર્મમાં વિકાર થવા માંડ્યો, વર્ણશ્રમી બ્રાહ્મણ વર્ગ પોતાને સર્વોપરી

માનવા લાગ્યો, ક્રિયાકાંડમાં પશુહિંસા આદિ અનાચારો દાખલ થયા, મોક્ષ અને મોક્ષતા જ્ઞાન માટે બ્રાહ્મણ સિવાય બીજા વર્ગોને નાલાયક ગણવામાં આવ્યા. આવી ભારતમાં સ્થિતિ ઊભી થઈ, તે વખતે તે સ્થિતિનો સામનો કરતાં જૈન અને જૌદ્ધ ધર્મનો વિસ્તાર થયો, વર્ણમાં બદલિતું સ્થાન ગુણને આપવામાં આવ્યું. બ્રાહ્મણોનું સ્થાન સંયમી-ત્યાગી શ્રમણોએ લીધું. દરેક જીવને શુદ્ધ સ્વરૂપે સમાન માનવામાં આવ્યો, અને દરેકને-પુરુષ તેમજ સ્ત્રીને ધર્મના અધિકારી બનાવ્યા. સ્પૃશ્યાસ્પૃશ્યનો વિરોધ રદ કર્યો. અહિંસા અને અપરિગ્રહને મુખ્ય સ્થાન આપવામાં આવ્યું એટલે મહાન્ ધર્મ તરીકે જૈનધર્મ અને જૌદ્ધધર્મની ગણના થઈ, જૈન સંઘ અને જૌદ્ધ સંઘની રચના થઈ, તેમાં સાધુ-સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા વર્ગોને યથાચોગ્ય સ્થાન આપવામાં આવ્યું. ગામેગામ પગસંચાર કરી શ્રમણો-ભિક્ષુકો ઉપદેશ માટે ફરવા લાગ્યા. આવો ધર્મ ભારતની સંસ્કૃતિને ઘડે, વિકસાવે, લોકગ્રાહ્ય બનાવે, પ્રજાના તમામ ઘરોમાં સંચાર કરી પલ્લવિત કરશે તેમાં કાંઈ નવાઈ જેવું નથી.

જૌદ્ધ ધર્મના સંઘમાં પછવાડેથી આચારવિચારની શિથિલતા આવી, તે ધર્મના ભિક્ષુકો વ્યવહારમાં પવિત્રતા ન સાચવી શક્યા, ભારત દેશની સંસ્કૃતિ આવા નૈતિક અધઃપતનને સહન કરે નહિ. પરિણામે જૌદ્ધ ધર્મને તેના જન્મ-સ્થાન-ભારતમાંથી દેશવટો મળ્યો, ચીન, જાપાન, જર્મી આદિ અનેક ઓશિયાના પૂર્વ અને દક્ષિણ-પૂર્વના દેશોમાં તેને સ્થાન મળ્યું. ભારતની સંસ્કૃતિ જૌદ્ધ ધર્મની સાથે દેશવરોમાં પ્રસરી, પણ ભારતની મૂળ શુદ્ધ સંસ્કૃતિમાં ઘણો વિકાર થયો. હાલમાં જૌદ્ધ ધર્મને માનનાર ચીન, જાપાન, જર્મી આદિ દેશોમાં કેવી હિંસક વૃત્તિ ચાલે છે, તેનો અનુભવ થાય છે. ટૂંકામાં જૌદ્ધ ધર્મ સંખ્યાબળમાં વધ્યો, પણ ગુણબળમાં ઘણો ઘટી ગયો.

જૈનધર્મનો ઇતિહાસ જૌદ્ધધર્મના ઇતિહાસથી જૂદો પડે છે. જૈનધર્મ કાળક્રમે સંખ્યામાં ઘટતો ગયો છે, પણ તેના ગુણધર્મમાં એટલો ઘટયો નથી. સમયે સમયે જૈનધર્મમાં યુગપ્રધાન સ્થવિરો ઊભા થયા છે, અને ધર્મમાં દાખલ થયેલ અને દાખલ થતી વિકૃતિનું પ્રમાર્જન કરી તેને શુદ્ધધર્મમાં લાવવા પ્રયત્ન થયો છે. એટલે આજે પણ જૈનધર્મમાં જીવંત શક્તિ, પ્રેરણા શક્તિ રહેલ છે.

જૈન સાહિત્યનો મોટો કિમતી ભાગ સંસ્કૃત ભાષામાં રચાયેલ છે. જૈન સાહિત્યનો અભ્યાસ કરો તો તેમાં સાહિત્યના સર્વ અંગો રચાયા છે. તત્ત્વજ્ઞાન, કાવ્ય, જ્યોતિષ, ગણિત, સ્થાપત્ય, શિલ્પ, સંગીત, કથા વિગેરે દરેક ક્ષેત્રે જૈનાચાર્યોએ અપનાવ્યા છે. અને સાહિત્યના પુસ્તકો સંસ્કૃત ભાષામાં લખાયા છે, એટલે ભારતની સંસ્કૃતિને પોષનાર સંસ્કૃત ભાષાને જૈન સાહિત્યમાં મુખ્ય

સ્થાન આપવામાં આવેલ છે. ભારતના તમામ પ્રાંતોના વિદ્વાનોને ગમ્ય સાહિત્ય સંસ્કૃતમાં જૈનોએ રચેલ છે.

જ્ઞાન અને સંસ્કૃતિની અખંડ જ્યોત રાખનાર શ્રમણવર્ગ-સાધુવર્ગને જૈન સંઘમાં મુખ્ય સ્થાન અપાયેલું છે. પાંચ મહાત્મો પાળવા, પોતે જૂદે જૂદે સ્થળે વિહાર કરવો, કાંઈપણ વસ્તુઓ ઉપર મૂર્છા ન રાખવી, જે કાંઈ ખાવાનું ભિક્ષાવૃત્તિ કરી મળે તેનાથી શરીરનો નિર્વાહ કરવો, સાધુ સંસ્થામાં પણ જાતિને સ્થાન નહિ, શુણને સ્થાન. આચાર્યો આદિની પસંદગી તેમના જ્ઞાન વૈરાગ્ય ઉપર, કુળ, જાતિ કે વંશ ઉપર નહિ. આવા અનેક નિયમો જૈન સાધુઓને પાળવાના છે. આવા કડીન વ્રતો પાળનાર ઘણા સાધુ-રત્નો જૈન સમાજમાં થયા છે જેમણે જૈન ધર્મ, જૈન સંસ્કૃતિ અને તે સાથે ભારતની સંસ્કૃતિને જીવંત રાખી પલ્લવિત કરેલ છે.

પાશ્ચિમાત્ય સંસ્કૃતિનો પૂરો લાભ જૈન ધર્મ અને જૈન સંસ્કૃતિને મળ્યો નથી, તેનું કારણ એ છે કે-જૈન સંસ્કૃતિની જ્યોતને અખંડ રાખનાર જૈન આચાર્યોને પાશ્ચિમાત્ય સંસ્કૃતિને ફેલાવનાર મુખ્ય ભાષા ઇંગ્રેજીનો અભ્યાસ ન હતો. ભારતના બીજા ધર્મેમાં તો સંસ્કૃતિની જ્યોતને જીવંત રાખનાર બ્રાહ્મણ વર્ગનું સ્થાન યુનિવર્સિટી અને કોલેજમાં અભ્યાસ કરતાં વિદ્વાનોએ લીધું હતું. આ વિદ્વાન વર્ગે ભારતની સંસ્કૃતિને પાશ્ચિમાત્ય સંસ્કૃતિનું અનુપાન કરાવી ભારતની સંસ્કૃતિને સમૃદ્ધ કરી હતી, તે પ્રમાણે ઇંગ્રેજ ભાષામાં મહત્વના ગ્રંથો રચી પાશ્ચિમાત્ય સંસ્કૃતિને સમૃદ્ધ કરી હતી. શ્રી વિવેકાનંદ, સર રાધાકૃષ્ણ જેવા ઇંગ્રેજ ભાષાના નિષ્ણાતોએ એક બીજી સંસ્કૃતિને અપનાવી હતી. જૈનોમાં-ખાસ કરીને શ્વેતાંબર ગૃહસ્થોમાં આવા વિદ્વાનો ઓછા થયા છે, એટલે પાશ્ચિમાત્ય સંસ્કૃતિ અને જૈન સંસ્કૃતિ ઉપર જોઈએ તેટલી છાપ એકબીજાની પડી જોવામાં આવતી નથી.

છેલ્લો સવાલ એ જોવાનો રહે છે કે-હાલના પલટાયેલ સંજોગોમાં જૈન ધર્મે ભારતની સંસ્કૃતિને અનુકૂળ રહેવા શું શું કરવાનું છે. મહાન દેશોની સંસ્કૃતિ સમાજમાં મુખ્ય સ્થાન લોગવે છે. તે સંસ્કૃતિને વિકસાવનાર દેશમાં પ્રવર્તતા ધર્મે છે. ભારતમાં જૂઠા જૂઠા ધર્મે-સંપ્રદાયો છે. દરેક સંપ્રદાયની માન્યતા-ક્રિયાઓ જૂઠા જૂઠા પ્રકારની છે. જો દરેક સંપ્રદાયના ક્રિયાકાંડોને વળગી રહેવામાં આવે, તેને જ મુખ્ય સ્થાન આપવામાં આવે, તો સમગ્ર દેશના આચારવિચારમાં ભિન્નતા થઈ જાય, અને દેશની સંસ્કૃતિની એકતામાં બગાણ પડે. દરેક ધર્મના આચારવિચારો દેશની મુખ્ય સંસ્કૃતિને પોષક-વર્ધક હોવા જોઈએ, વિઘાતક ન હોવા જોઈએ. દિલરૂખા, સિતાર, તાંબૂર આદિ સંગીત ગાવાના યંત્રોમાં જૂઠા જૂઠા તારો જૂઠા જૂઠા સ્વરો કાઢતાર ગોઠવવામાં આવે છે, પણ

બધા સૂરેની ગોઠવણીમાં સંવાદતા હોય છે, વિસંવાદતા હોતી નથી. જો વિસંવાદતા હોય તો આખું સંગીત એસર થઈ જાય છે. તેવી રીતે દેશની મહાન સંસ્કૃતિ અને દેશમાં પ્રવર્તતા જૂદા જૂદા ધર્મોના સંબંધ હોવો જોઈએ.

દરેક ધર્મવાળા પોતે સાચા અને બીજા બધા ખોટા કહી સમાજમાં કોળા-હળ મચાવે તો તે દેશનો ઉદ્ધાર થાય નહિ. Unity in diversity વિધવિધતામાં એકતા એવો જે નિયમ છે, તે નિયમ પ્રમાણે સમાજરચના ઘડાવી જોઈએ. આચારવિચારમાં ભેદ હોય પણ તે ભેદોમાં પણ એકતા-એકતાનપણું નષ્ટ ન થવું જોઈએ. સ્વાદ્વાદ-ભેદાભેદવાદ જે જૈનતત્ત્વજ્ઞાનમાં મૂળભૂત સિદ્ધાંતો છે, તે સિદ્ધાંતોને સંસ્કૃત અને ધર્મની વિચારણામાં જોડવાં એ મુખ્ય સ્થાન આપવું જોઈએ.

અત્યારે આપણમાં કેટલેક પ્રસંગે અલગતાવાદ પ્રસરતો જોવામાં આવે છે. જો એટલે જાણે ભારતવાસીઓ ન હોય એવો ઉહાપોહ વગર વિચાર્યો કરવામાં આવે છે. અમારે માટે જૂદા કાયદા, અમારી ભારતવાસીઓમાં જૂદી ગણતરી, અમારા ધર્મના ક્રિયાકાંડો માટે રેશન વિગેરેમાં જૂદા નિયમો, આવો અલગતાવાદ પસંદ કરવા જેવો નથી. તે જૈન સમાજને હિતકર્તા નથી. આપણા સમજી વર્ગે, આચાર્યો તેમજ ગૃહસ્થોએ સ્વતંત્ર ભારતની સમગ્ર સ્થિતિનો વિચાર કરવો જોઈએ. તેને પ્રતિકૂળ થવાને બદલે અનુકૂળ થવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. અલબત્ત, અહિંસા આદિ મૂળભૂત સિદ્ધાંતનો ભંગ થતો હોય તો તેમાં વિરોધ કરવો એ આપણા ધર્મ છે, પણ તે વિરોધમાં દ્રેષ ન હોવો જોઈએ.

જૈન સમાજ ઉપર જૈન સાધુઓનો મહાન પ્રભાવ છે. તેઓ જે ઉપદેશ આપે છે તે શ્રોતાજનો ઘણે ભાગે માન્ય રાખે છે. જૈન સાધુઓના હાથમાં ઉપદેશ આપવા માટે ‘વ્યાખ્યાનશાળા’ એક મોટું ઇન્સ્ટિટ્યૂટ છે. આવી સ્થિતિમાં જૈન આચાર્યોને માથે જૈન સમાજને સાચે ભાગે દોરવાની મહાન જવાબદારી આવે છે. દેશ અને કાળના સંપર્કમાં રહી સમાજ અને રાષ્ટ્રભાવનાને પોષનાર ઉપદેશ આપવામાં જો ધર્માચાર્યો ગફલત રહેશે, ઉદાસીન બનશે અથવા વિરોધ કરશે તો જૈન સંપ્રદાય અને જૈન સમાજની ભવિષ્યમાં કેવી સ્થિતિ થશે? કેટલી ગણના રહેશે? રાજકારણમાં કેવો અવાજ રહેશે? તે સમગ્ર બાબતોનો વિચાર આપણા આચાર્યોએ અને સમજી ગૃહસ્થોએ કરવાનો છે. અત્યારે તો એવી જવાબદારી સમજનાર અને સમજીને જાહેરમાં સ્પષ્ટ શબ્દોમાં નિર્ભયપણે કહેનારની સંખ્યા ઘણી અદ્ય જણાય છે, જે હકીકત શોચનીય છે.

કોન્કર-સનું અઢારમું અધિવેશન

[તા. ૨૭-૫-૫૧ ના રોજ જીનાગઢ મુકામે મળેલ કોન્કર-સના અઢારમા અધિવેશનના પ્રમુખસ્થાનેથી રા. ખ. કાન્તિલાલ કધ્ધરલાલે આપેલ ભાષણનો સારભાગ]

લગભગ સવા વર્ષના માળા પછી ફરી એક વખત શાસનદેવતા કૃપાથી આપણે એકત્રિત થઈ શક્યા છીએ. સૌરાષ્ટ્રવાસી જુઓની ઉચ્ચ લાગણી, પ્રેમ અને સમાજ પ્રત્યેની ધમશ આપણે સર્વેને આ પવિત્ર જમિમાં ખેંચી લાવી છે. પરમ ઉપકારી ભગવાન શ્રી નેમનાથ અને મહાદેવી રાણુલની નિર્વાણજ્વલિ કે જ્યાં પરમભાગ અને અખંડ આદિત્યનું જ્ઞાન ગિરનારના લોખંડી પર્વતને એકેએક પથર આપણને કરાવે છે, તે મહાન અને પવિત્ર જમિ પર આ ક્રાંતિકાળના યુગમાં, જૈન સમાજના ઉત્થાન માટે આપણે દીર્ઘદૃષ્ટિ-ભર્યા વિચારો કરી યોજના કરી શકીશું તેમાં મને શક નથી.

મૈત્રી, પ્રેમોદ, માધ્યમ્ય ને કરુણા-એ ચાર ભાવનાઓની મર્યાદામાં રહીને આપણું જીવન જીવવાનું આપણને શાસ્ત્રીય દ્રશ્યમાન છે. અને આ વીરો અને વીરાંગનાઓના જીવનમાંથી તે જ પ્રેરણા લેવાની છે. જૈન ધર્મમાં મતભેદને સ્થાન નથી. એમાં અપેક્ષા સમજવાની સ્વાદાદ શેરી છે. એ ધર્મના અનુયાયીઓ સાથે ન ખેસી શકે તો આપણે સ્વાદાદ ધર્મ લાગે. જૈન ધર્મની સ્વાદાદની ફિલોસોફીનો અર્થ એ છે કે-એક પદાર્થને અનેક દૃષ્ટિબિંદુઓથી જોઈ શકાય. પ્રત્યેક જીવાત્મા તે ભિન્ન ભિન્ન વ્યક્તિ છે. તેનામાં સંસ્કારની રચિ અને પરંપરાની કેળવણીની મિજતા છે. આ વિચારણા ખ્યાલમાં રાખી સામા માણુસની દૃષ્ટિ સમજવા જેટલી ઉદારતા કેળવીને સુધારવા માટે પ્રયત્ન કરીએ તો તેને વાત ધરાવર સમજાય અને જગતમાં સાચો પ્રેમ, શાંતિ અને અભેદતાઈ પ્રવર્તે અને ભગવાન શ્રી મહાવીરના સાચા અનુયાયીઓ થવાને આપણે વધારે અધિકારી બનીએ.

આવા પરમ ઉપકારી વીરો અને વીરાંગનાઓના આપણે વારસદાર છીએ. એ જવાબદારી જેટલે અંશે આપણે સમજી શકીશું તેટલે અંશે જૈનધર્મને આ કળિકાળમાં આપણે ટકાવી શકીશું. જૈન ધર્મના અનુયાયીની જવાબદારી હું વિશેષ સમજું છું. જૈન ધર્મના અનુયાયીની ફરજ પોતાની અને પરની મુકિત સાધવી તે હોઈ શકે. અહિંસા અને સ્વાદાદનો જે મહાન વારસો આપણને મળ્યો છે તેને આ જગત સમક્ષ સાચા સ્વરૂપમાં રજૂ કરવાની આપણી સૌથી મોટી ફરજ છે.

છેલ્લાં વિશ્વયુદ્ધનું એવું તો કારણું સ્વરૂપ આપણે જોયું કે અહિંસાનું નામનિશાન પણ હંમેશા માટે જોખમીય તેવી ભીતિ આપણને હજીયે યાદ આવે છે અને હાલના જગતના સંયોગો પણ એવા ઉપસ્થિત થવા માંડ્યા છે કે તેમાં હિંસા તેનું જે કારણું સ્વરૂપ પ્રકટાવશે તેનો ખ્યાલ કરતાં વક્રપારી છૂટે છે. જગતના આવા કપરા સંયોગોમાં ફક્ત જૈન ધર્મ જ સાચો માર્ગ દાખવી શકે પણ આજે આપણી પાસે એવી કોઈ વ્યવસ્થિત સંસ્થા, શક્તિ કે યોજના નથી કે ભગવાન શ્રી મહાવીરની અહિંસા ને સ્વાદાદ

અંક ૯ મો]

કોન્ફરન્સનું અઢારમું અધિવેશન.

૧૮૫

નો પ્રચાર ખૂણે ખૂણે કરી શકીએ, જેના પરિણામે સામાજિક, રાષ્ટ્રીય, આર્થિક કે જાતીય વિગ્રહના અનેક કારણો સ્વતઃ ઓછા અથવા નાખૂદ થઈ જાય અને એને સ્થાને વિશ્વમૈત્રી જાવનાનો પુનર્જન્મ થાય.

રાષ્ટ્રના એવા ક્રાંતિકાળમાં આપણે એકત્રિત થયા છીએ કે આ અધિવેશન મારી સમજ મુજબ કોન્ફરન્સના ઇતિહાસમાં જૈન સમાજમાં નવા આદેશનો પ્રકટાવી નવું જળ અને પ્રેરણા આપે. મારી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના છે કે-અમે સીધા માર્ગે દોરવાઈએ અને આ કટોકટીના કાળમાં દરિદ્રતાથી ઘેરાતા આપણા નેવું ટકા સ્વધર્મી બંધુઓ માટે યોગ્ય વિચારણાઓ કરી માર્ગ કાઢીએ.

રાષ્ટ્રની દરેક મુશ્કેલી એ આપણી અંગત મુશ્કેલી છે અને તે ટાળવા આપણી વ્યક્તિગત જવાબદારી એક ધર્મના ભાગ તરીકે જ્યારે સમજતાં થઈશું ત્યારે આ દરેક મુશ્કેલીઓ આપણને નાના રૂપમાં દેખાશે અને તેનો અંત આવશે. સ્વતંત્ર દેશના શહેરી તરીકેનું આપણું પહેલું કર્તવ્ય આપણા વ્યક્તિગતપણાને હંમેશને માટે ભૂતી જઈ આપ્યા દેશ સાથે આત્માને જોડી દબાવે તે હોઈ શકે.

આપણી ચાલુ પરિસ્થિતિ.

ગૃહસ્થો ! દેશની ચાલુ પરિસ્થિતિ અને જગત જે ક્રાંતિકાળમાંથી પસાર થઈ રહ્યું છે તેના અંગે ટૂંકમાં વિવેચન મેં આપ સમક્ષ રજૂ કર્યું. જૈન સમાજ પણ રાષ્ટ્રનું એક અંગ છે એટલે રાષ્ટ્રના સુખ કે દુઃખની અસર તેમાં થવા વગર રહે નહિ. જૈન કોમ મુખ્યત્વે વેપારી કોમ હોઈ તેની નાણાંકીય સ્થિતિ વિશેષ પ્રમાણમાં કંઠંગી બનતી જાય છે. સમાજના પાંચદસ ટકા શ્રીમંત ગણાતા કુટુંબોથી સમાજની સાચી પરિસ્થિતિનો આંક કાઢી ન શકાય. લગભગ નેવુંથી વધુ ટકાનો આપણો વર્ગ એવી તો કંઠંગી હાલતમાં મુકાઈ ગયો છે કે તેને આવતી કાલનો દિવસ શી રીતે પસાર કરવો તે ચિંતાની વેદનામાં રાત પસાર કરવી પડે છે. જ્યારે જગત વ્યક્તિગત હિતમાંથી સમષ્ટિવાદના હિત તરફ ઢળતા જવાના પ્રયત્નો શરૂ કરે એવા સમયે આપણા સમાજના સંસ્કારરૂપ ગણાતા, સૌથી યુદ્ધિજ્ઞાલી અને મહત્વના આ વર્ગની સ્થિતિનો જો આપણે યોગ્ય માર્ગ ન કાઢીએ તો આપને નથી લાગતું કે જૈન સમાજ થોડા જ વર્ષના ગાળા બાદ લગભગ મૃતપ્રાય સ્થિતિમાં આવી પડે ? જે સમાજનો નેવું ટકા વર્ગ આવતી કાલની ચિંતા સેવતો હોય અને આર્ત તથા રોદ બ્યાન ધરીને ધર્મ અને શુકલબ્યાનથી વંચિત રહેતો હોય તેને યોગ્ય માર્ગે વાળવા આપણી ધાર્મિક દરજ્જા ખરી કે નહિ ?

ગઈ સાલમાં ફાલગા અધિવેશનમાં આપણે આપણી મહાસભાનો પાયો સુદૃઢ કર્યો. આ સવા વર્ષના ગાળા દરમ્યાન આપણી મહાસભામાં પ્રાણ પૂરવા તેના કાર્યકરોએ કીક શ્રમ લીધો. લગભગ આખા દેશમાં કોન્ફરન્સના કાર્યના પ્રચાર અર્થે અવિશ્રાન્ત શ્રમ લઈ કાર્યકરોએ જે સેવા આપી છે તે નોંધને પાત્ર છે. આખા દેશમાં લગભગ જુદે જુદે ત્રીણ જેટલા સ્થળોએ આ વર્ષ દરમ્યાન આપણે રાહત કેન્દ્રો ખોલી શક્યા છીએ. આપણી આ

ટૂંકા ગાળાની યોજનાનો જેમ અને તેમ વિસ્તૃત લાભ લેવાય તે માટે કાર્યકરોએ દરેક પ્રાંતમાં પ્રવાસ ખેડી બારે શ્રમ લીધો છે. આવતા વર્ષે આ યોજનાનો લાભ ખૂબ વિસ્તૃત રીતે લેવાશે તેવા ચિહ્નો જણાય છે. કોન્ફરન્સની ટૂંકા ગાળાની આ યોજના કેટલાક ભાઈ-ઓને ઓછી ગમી છે અને કેટલાક ભાઈઓને આમાં શિથિલતા દેખાય છે. પણ આપણી મહાસભાની એક વાં પહેલાંની અસ્તવ્યસ્ત સ્થિતિને જો યાદ કરીએ તો એક જ વાંમાં આપણું આ કાર્ય ઓછું નહિં ગણાય, છતાં કોઈ પણ ભાઈ આ યોજનામાં વ્યવહારિક દૃષ્ટિથી યશ શકે તેવા સુધારોવધારો આપણી કાર્યવાહક સમિતિને જણાવશે તો જરૂર તેનો યોગ્ય અમલ કરશું. સંઘ અનેક શક્તિઓથી ભરપૂર છે તેનો લાભ લેવા તમારી સમિતિ ખૂબ માનપૂર્વક આતુર હોઈ શકે.

આપણી ટૂંકા ગાળાની ત્રણ યોજનાઓમાં શુદ્ધિઓનો સમાવેશ થાય છે. તેમાં હાલ તો સ્ત્રી ઉદ્યોગશાળાઓ ખોલવા ઉપર આ યોજના અંગે નીમણેક સમિતિ ખૂબ લક્ષ્ય આપે છે. આવી એક સ્ત્રી ઉદ્યોગશાળા ચલાવવા માટે વાર્ષિક ફંડ ત્રણ એક હજાર રૂપિયાનું ખર્ચ થાય છે. એ વર્ષે બરાબર નિયમિત રીતે આવી ઉદ્યોગશાળા ચાલે તો તેમાંની લગભગ અડધી બહેનો પોતાના કપડાં તૈયાર કરી શકે એટલું જ નહિ પણ થોડી રોજ મેળવવા જેટલી શક્તિશાળી થઈ શકે.

આ ટૂંકા ગાળાની યોજનાના બીજા વિભાગમાં આખા દેશનો કોઈ પણ જૈન વિદ્યાર્થી કે વિદ્યાર્થીની (મેટ્રિક સુધી બહુતા) સ્કૂલ શી કે પુસ્તકો ખરીદી ન શકવા ખાતર અભ્યાસ ન છોડી દે તે માટે નાણાની જોગવાઈ કરવાનું કોન્ફરન્સે માથે લીધું છે. માસિક સો અસો કમાતા વર્ગના બહેનોના કુટુંબને માટે આ યોજના ખૂબ ઉપયોગી થઈ શકે તેમ છે. અને ત્રીજી યોજના પડતર ભાવે કે જરૂરીયાતવાળા કુટુંબોને પચાસથી પચીસ ટકા ઓછે જીવનની જરૂરીયાતો પૂરી પાડવા માટે સ્ટોર્સ ખોલવાની છે. ટૂંકા ગાળાની આ ત્રણ યોજનાઓનો જેટલો વિસ્તારથી લાભ લેવાય તે માટે આપણી મહાસભાના કાર્યકરોએ પ્રચાર અર્થે આખા દેશમાં વર્ષ દરમિયાન અવિધાંત પ્રવાસ ખેડો છે.

જેસલમેરના જ્ઞાનમંડારના જીર્ણોદ્ધાર અંગે પૂન્ય મુનિમહારાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે જે ભગીરથ પ્રયત્ન આદર્યો છે તે શુભ કાર્યમાં કોન્ફરન્સ ભાગીદાર બની શકી તે આપણા ઇતિહાસમાં હંમેશ માટે યાદગાર પ્રસંગ લેખાશે.

છેલ્લાં ત્રણ વર્ષથી આપણું રાષ્ટ્ર સ્વતંત્ર થયું છે. આપણે સ્વતંત્ર રાષ્ટ્રના શહેરી બન્યા છીએ, એટલે આપણી જવાબદારી આપણે હાં અને જગતમાં વધી છે. ફાલતના અધિવેશનના મારા વક્તવ્યમાં મેં કહ્યું હતું તેમ બ્રિટીશ સરકારે આપણને એવું તો જણ કરીને વચ આપ્યું છે કે તેને એક જગ્યાએ સાંધતાં બીજે તૂટે છે. છેલ્લા ત્રણ વર્ષના ગાળામાં અનેક મુશ્કેલીઓ અને ગૂંચો વચ્ચે આપણે દેશ પસાર થતો જાય છે, વેપારની સ્થિતિ દિનપ્રતિદિન એટલી તો અગડતી જાય છે કે દેશની નાણાકીય સ્થિતિ તદ્દન ફેકાડી હાલતમાં આવી પડી છે. નવા વિશ્વ-યુદ્ધના ભણકારાઓ જોશમેર સંભળાય છે.

અંક ૯ મો.]

કોનરેસનું અદારમું અધિવેશન.

૧૯૭

અને તે માટે આવતા યુદ્ધની પરિસ્થિતિને પહોંચી વળવા દરેક દેશ દરેક ચીજોનો આખી-મીચીને સંગ્રહ કરતો જાય છે. આના લીધે જીવનની જરૂરીયાતની ચીજોની મેંદવારીમાં અસહ્ય વધારો થતો જાય છે. દેશના વહીવટી ખાતામાં જે કાર્યકરો ગોઠવાયા છે તેમાંનો મોટો ભાગ ખીનઅનુભવી અને દેશભ્રાજ વિનાનો પુરવાર થતો જાય છે. મોટી મોટી યોજનાઓ પાછળ લખલૂટ ખર્ચ થવા છતાં તેનું પરિણામ શૂન્ય જેવું દેખાય છે. અને તેને લીધે પ્રજાનો અમતોષ દિનપ્રતિદિન વધતો જાય છે. વેપારી વર્ગ તરફથી પણ રાજ્યને જે જાતનો સહકાર મળવો જોઈએ તે પણ અપાતો નથી. સેંકડો વર્ષમાં દેશ યુવાની તંત્ર હેઠળ હોવાથી આપણી માનસિક વૃત્તિ રાષ્ટ્રવાદના માનસને પીછાનવા તદ્દન છુટ્ટી થઈ ગઈ છે. રાજ્ય અને પ્રજાને જાણે કાંઈ સંબંધ જ ન હોય તેવું બેદરકારીભર્યું વલણ આપણે દાખવી રહ્યા છીએ. આવી પરિસ્થિતિમાં આપણી સ્વતંત્રતાને આપણે કેવી રીતે પચાવીને નબાવી શકશું ?

આપને નથી લાગતું કે સમાજની અને રેશીની નાણાંની અસારની તંગ હાલતમાં પણ આપણે કેટલા ખર્ચો વધુ પડતા કરી રહ્યા છીએ ? જૈન કોમ નાણાંશાસ્ત્રી હોવાનો દાવો કરે છે તે જ કોમ પોતાના ધરઆંગણાનું અર્થશાસ્ત્ર ન સમજતી હોય તે કેટલી દુઃખદાયક ખીના છે. આપણો સુખી અને શ્રદ્ધાળુ ગણાતો વર્ગ આપણા નેવું ટકા વર્ગનું દયાપાત્ર ચિત્ર નજર સમક્ષ નહિ રાખે તો હું તો નજરે જોઈ રહ્યો છું કે આપણી વસ્તીના મોટા ભાગને આ મહાન ધર્મનો લાગ કરવા સુધીની કદાચ ફરજ પડે પણ હવે આપણા માટે એક જ માર્ગ છે કે આપણી દરેક શક્તિને સાચવતાં શીખીએ, તેનો સંગ્રહ કરીએ અને ખૂબ વિચાર અને વિવેકપૂર્વક શ્રાવક અને શ્રાવિકા વર્ગને ટકાવવાની યોજના પાછળ તે શક્તિનો ઉપયોગ કરીએ.

હું કહું છું કે-આપણા નેવું ટકા વર્ગની સ્થિતિનું ચિત્ર સમાજે હરહમેશ નજર સમક્ષ રાખવા જેવું છે-જેથી આપણી શક્તિ ખર્ચતાં સમાજની સાચી સ્થિતિનો ખ્યાલ આપણી નજર સમક્ષ હોય તો આપણા બે મહાન શ્રાવક અને શ્રાવિકા ક્ષેત્ર તરફ આપણી શક્તિને વાળી શકીએ. આ પરિસ્થિતિ અંગે આપણી એક દિવસની આગસ કે બેદરકારી સમાજ માટે શ્રાપરૂપ ગણાય તેવી છે. હું શ્રાવક અને શ્રાવિકા ક્ષેત્રને મજબૂત બનાવવાની બાબતમાં આટલો ભાર મૂકી રહ્યો છું તે પાછળનો મૂળ આશય જૈન શાસનને સમૃદ્ધ બનાવવાનો રહેલો છે. આપણા નેવું ટકા વર્ગ માટે આપણે લાંબા ગાળાની યોજનાઓ બે ધડતી હોય અને તેને બરાબર અમલમાં મૂકવી હોય તો તે માટે ઝોલામાં ઝોલા પાંચ વર્ષ સુધી આપણું માનસ મુખ્યત્વે કરીને આ ક્ષેત્રે ઉપર કેન્દ્રિત કરવાની જરૂર છે.

ઝોલામાં ઝોલા પાંચ વર્ષ સુધી આખો દાનનો ચીસો આપણે બદલાવીએ, દરેક શ્રીમંત કે શ્રદ્ધાળુ વર્ગ એમ મનમાં નિશ્ચય કરે કે પોતાના દાનની લગભગ પોણી રકમ પાંચ વર્ષ સુધી શ્રાવક ને શ્રાવિકા ક્ષેત્રને મજબૂત બનાવવામાં ખરચવાની પોતાની ધાર્મિક ફરજ સમજે. શ્રાવક શ્રાવિકા ક્ષેત્રને મજબૂત બનાવવું તેને હું આજનો યુગધર્મ માનું

હું. અને એ યુગધર્મને જો હું પાપી ન શકું તો મને કાચ છે કે ભવિષ્યની પ્રજા મારા પર આજ યડાવે કે જ્યારે જૈન ધર્મની પ્રજા મારા પર પડે તો મને વખતે કાન્દર-સનેા પ્રમુખ થી યાખા સમાજની મારા પર મૂકી છે ત્યારે મારા હૃદયની સાચી હકીકત જો આપ મારા પર જુનું ન કરું તો તમને અને ભાવી પ્રજાને હું ખીનવફાદાર થયેલો ગણાઉં.

આપણો પૂજ્ય મુનિવર્ગને અદ્વાણી વર્ગને તે જ સલાહ આપીને સાતે ક્ષેત્રના પ્રાણવાયુરૂપ ગણાવેલો જોઈએ, આ વિનંતિ હું આપણા ના સારા નસીબે આપણો પૂજ્ય રહ્યો છે. અને આ કાળમાં આપણે સમજવું થયું છે. ઉપરાંત એમના દિત મનથી જીલી રહ્યું છે કે મન સાચા મોતીના દાણાની તુલના

હું ખૂબ નત્રપણે આપણા ધર્મથી વિનંતિ કરું છું કે—અને ઉદ્ધારની વાત આપના અપૂર્વ વર્ષમાં આ વર્ગ જ્યારે પગભર તેવો આપણા સર્વને વિશ્વાસ હોય

વ્યવહારિક કે સામાજિક કે પૂરતું જ ખર્ચ કરવાની જૈન સંપ્રદાયનાંદપૂર્વક ઉજવવામાં હું માન શકાય છે. મેં પણ મારા અંગત પણ આજે સમાજ પર આપણે અને ખપ પૂરતું જ ખર્ચ કરવા

ગૃહસ્થો ! ઉપરની હકીકતોથી જ મેં રજૂ કરી છે. આપણે વાળવાનું જૈન શાસનને સમૃદ્ધ આ હકીકતો ઉપર આપ ખૂબ શ્રદ્ધા સમાજની નાણાંકીય સ્થિતિ કેટલી ચારેક માસ પહેલાં મુંબઈમાં સંઘળાવેલી. સમાજની નાણાંકીય કંઠંગી ખર્ચમાં પણ મોટો ટોટો જણાવા માં શેઠ નગીનદાસ કરમચંદના અધ્યક્ષપણા

ની ન શકું તો મને કાચ છે કે ભવિષ્યની પ્રજા મારા પર પડે તો મને વખતે કાન્દર-સનેા પ્રમુખ થી આખા સમાજની મારા પર મૂકી છે ત્યારે મારા રજૂ ન કરું તો તમને અને ભાવી પ્રજાને હું

વ્યાખ્યાન-સમયમાંથી અડધો સમય શ્રીમંત અને તેમના દાનને પ્રવાહ સમાજના ઉપયોગી ગણાતા આવક અને શ્રાવિકા ક્ષેત્રને મજબૂત કરવામાં વાળવેલું મુનિવર્ગને એટલા માટે કરી રહ્યો છું કે સમાજના ખૂબ ઉચ્ચ ચારિત્ર્યને આ કલિકાળમાં ટકાવી રાખવાને કિંમત ખીજા કશાની નથી તેવું જગત વિત વેષની યાચા પણ જૈન સમાજ એટલા આહવાન મહાન ત્યાગી વર્ગનો એકએક બોલ જૈન સમાજને

અને પવિત્ર મુનિવર્ગને અંતઃકરણની ઊંડી લાગણી ટકાવવાનો ઉદ્ધાર આપના હાથમાં છે. તેના તમણ આગળ તદ્દન નાની બાબત છે અને થોડા વારે શાસનને દિપાવવામાં પાછી પાની નહિ કરે

ખાંચ વર્ષ મુઠી સંપૂર્ણ સાદાઈથી અને ફક્ત ખપ તેજા લેવાની જરૂર છે. ગઢેર ઉત્સવોને ખૂબ છું. તેનાથી છવનમાં અનેક જાતની ગ્રેરણાઓ મેળવી માં કેટલાય ઉત્સવો ખૂબ ઉલ્લાસપૂર્વક ઉજવ્યા છે ચરારા રહ્યો છે એટલે ખૂબ દુઃખી હૃદયે સાદાઈ સલાહ હું આપ સમક્ષ રજૂ કરી રહ્યો છું.

શ્રાવિકા ક્ષેત્રને મજબૂત બનાવવાના શુદ્ધ આશય- મો દાન-પ્રવાહ થોડાંક જ વર્ષ માટે આ તરફ ની શુભ ભાવનાથી હું કહી રહ્યો છું, એટલે મારી મને તટસ્થ ચિત્તથી વિચારણા ને મનન કરજો. બનતી ગય છે તેનું એક નાનું ઉદાહરણ આપું. દેરાસરોના ટ્રસ્ટીઓની એક સભા બોલાવવામાં ની સ્થિતિના અંગે આપણા દેરાસરના વહિવટી છે તેથી સમયને ઓળખી આ સભાએ સંઘની શેઠ દરેક શ્રીની બોલી પર સવા રૂપીયાનો સ્વર-

અંક ૬ મો]

કોન્ફરન્સનું અદ્યારમું અધિવેશન.

૧૮૯

ચાજી સેવાની વિચારણા સર્વાનુમતે કરેલી. સવેળાએ આ દીર્ઘદ્રષ્ટિવાળી વિચારણા માટે હું શેઠ નગીનદાસ અને સભામાં મળેલ સર્વ વ્યક્તિઓને અભિનંદન આપું છું. હું આશા રાખું છું કે આ મુજબની વિચારણા દેશના આપણા દરેક મંદિરોના દ્રુટીઓ જરૂરીથી કરે અને તેને અમલી બનાવે જેથી સંઘ દેવદ્રવ્યના દેવાના દોષમાંથી મુક્ત રહે. શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીએ પણ આવી વિચારણા જરાપણ સમય ગુમાવ્યા વિના જરૂરીથી કરવા જેવી છે. આપણી આ પેઢીનો વહીવટ સૌથી મોટો હોવાથી જેટલો વહેલો આ ઠરાવ જો તેના તરફથી કરવામાં આવે તો વધુ લાભ તેને એટલે સહજસંધને થવા બરાબર છે. આનાથી વધારે વ્યવહારુ માર્ગ સમાજની નાણાંકીય સ્થિતિ જોતાં હવે બીજો રહ્યો નથી.

ધાર્મિક ખાતાઓમાં જ્યાં આવી પરિસ્થિતિ ઉત્પન્ન થઈ છે ત્યારે આપણી સામાજિક કે કેળવણીની સંસ્થાઓની શું વળે થતી હશે તેનો વિચાર કરનાર આપણે ત્યાં કમનસીબે બહુ ઓછો વર્ગ છે. આજે આપણી કેળવણીની એક પણ સંસ્થા એવી નહિ હોય કે જેના બે પાસા વર્ષની આખરે સરખા થતાં હોય. જે સંસ્થાઓ ઉપર ભાવિ પ્રગ્નના વિકાસનો સંપૂર્ણ આધાર છે અને જે ભાવિ પ્રગ્ન ઉપર આખા શાસનનો આધાર છે તેને નભાવતી સંસ્થાઓને માટે કોઈ ફરજિયાત આવકનો માર્ગ શોધી આપે તો ભાવિ પ્રગ્ન પર કેટલો મોટો ઉપકાર થયેલ ગણાય ?

બે બોલ હું આપણા યુવક વર્ગ અને સ્વયંસેવક બંધુઓને કહું. તમે બંને વર્ગોએ સેવાધર્મને જીવનમાં અપનાવ્યો છે. જૈન સમાજની સેવાની તકનો આ ઐતિહાસિક પ્રસંગ છે. રાષ્ટ્રને સ્વતંત્ર બનાવવામાં તમેએ કોંગ્રેસને પડખે રહી જેલો ભરી દીધો, અનેક યાતનાઓ સહન કરી, દેશને સ્વતંત્ર બનાવ્યો. હવે તે સ્વતંત્રતા પચાવી અને નભાવવી એ બોલો પણ તમારે શિરે છે. રાષ્ટ્ર આજે અનેક મુશ્કેલીઓમાંથી પસાર થઈ રહ્યું છે અને આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે જૈન સમાજ પણ રાષ્ટ્રત્વ એક અંગ છે એટલે તેની સ્થિતિ પણ તદ્દન કંફાડી હાલતમાં મુકાઈ છે. આવી પરિસ્થિતિમાં યુવકો અને સ્વયંસેવક બંધુઓ સમાજને કઈ રીતે સેવારૂપ થઈ શકે ? મારી તો તમને આટલી જ વિનંતિ છે કે ગામે-ગામે ફરી જૈન જનતાને શક્તિનો સંચય કરાવી આપણા બે મહાન ક્ષેત્રોને મજબૂત બનાવવા લોકમત કેવળો. સ્વયંસેવક બંધુઓ તમને બોલાવવામાં આવે તેવી સભામાં, સરખસોમાં ને ઉત્સવોમાં થોડાં વર્ષ માટે તદ્દન સાદાઈને અપપૂરતું ખર્ચ કરવાના પેશ્ક-લેટો વહેંચે. અને નાની પુરિતકાઓ કોઈ સારા લેખકો પાસે લખાવી જાહેર જનતામાં આનો પ્રચાર કરે અને યુવક વર્ગ આપણા વ્યવહારિક ઉત્સવોને સાદાઈથી ઉજવવા નત્રતાપૂર્વક વિનવે. આ બંને ક્ષેત્રોને મજબૂત બનાવવાનો મહામંત્ર ગળવો. આ યુગનો ધર્મ એને જ ગણો, એને જ જૈન શાસનની સમૃદ્ધિ ગણો અને એને જ માટે જીવો અને એને જ માટે મરો.

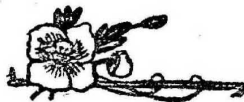
આવી ટૂંકા કે લાંબા ગાળાની ચૈત્રાઓ આપણે હાથ ધરીએ, છતાં એક હકીકત

ઉપર હું સર્વેનું લક્ષ્ય ખેંચું છું કે નિર્વાસીન બંધુઓ અને બહેનો જે પ્રમાણે પોતાની રાજી જાતમહેનતથી મેળવી લે છે તેનું અનુકરણ કરી ગમે તે ધંધો પોતાના નિર્વાહ માટે શરમ રાખ્યા વિના કરવો તેમાં નાનપ નથી. સ્વતંત્ર દેશમાં આજમુપણું તે દેશને એક શાપ સમાન ગણી શકાય. ફાલના અધિવેશનના ઉદ્ઘાટન વખતે શ્રીમાન શેઠ કરતુરભાઈએ પણ આ હકીકત ઉપર ખૂબ ભાર મૂક્યો હતો.

છેલ્લા પંદર વર્ષથી સમાજમાં એકય સધાય તે માટે મારાથી બનતો ફાળો મેં આપ્યો છે, છતાં આ રથને રહી દરેકને રાજી રાખવા તે કેટલું દુષ્કર છે તે મારી પેઠે આપ પણ સારી રીતે સમજી શકશો. જરાક વિચારફેર થયો કે એક બીજા સાથે પણ ન બેસી શકીએ તેવું વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરવામાં આવે છે. જરાક ઉદાર ભાવથી, સાપેક્ષવાદથી અને દૃષ્ટિ-રાગને દૂર કરી પરસ્પર શાંતિપૂર્વક સમજવાની કોશીશ કરવામાં આવે તો આપણે દરેક એક જ ચીલામાં છીએ તે જણાયા વિના નહીં રહે. જે પ્રમુખ તમે ચૂંટો, તેની કહેવાની ભાવના સમજવા જેટલી ઉદારતા રાખવામાં આવે તો તેને કામ કરવાની હોશમાં વધારો થાય અને ભવિષ્યમાં બીજા પ્રમુખને પણ આવવાનું મન થાય.

આપણે દરેક કોન્ફરન્સના આત્મા છીએ. કોન્ફરન્સ તો જડ વસ્તુ છે. આપણે વિચાર-પૂર્વક તેમાં ચેતન રેડી તેને પ્રાણવાન બનાવીએ તો જ મોટા કાર્યો હાથ ધરી શકાય. આપે મને જવાબદારીનું સ્થાન આપ્યું છે; એટલે મારા અંગત વિચારો આપને અનુકૂળ હોય કે ન હોય છતાં મારે સ્પષ્ટતાપૂર્વક જાહેર કરવા જ જોઈએ; નહીં તો હું મારી જાતને છેતરી રહ્યો છું અને તમોએ આપેલ સ્થાનને વફાદાર નથી તેવું મારે માનવું જોઈએ. મારા વિચારોને જો આપ મળતા ન આવતા હો તો આપ જે માર્ગે જતાવશો તે માર્ગે સંઘના એક સેવક તરીકે કાર્ય કરવા હું બંધાયેલ છું.

હું શ્રાવક શ્રાવિકા ક્ષેત્રને મજબૂત બનાવવામાં સંઘની વધુ શક્તિ ખર્ચવાનું કેમ કહી રહ્યો છું તે તરફ જરા ઊંડાણથી વિચાર કરશો. આપણે આપત્તિકાળમાંથી પસાર થઈ રહ્યા છીએ. આખા દેશની પણ એ જ સ્થિતિ છે. આવી દુઃખદ સ્થિતિનો વિચાર આપણે આજે ન કરીએ તો સમાજનું ભાવી કંઈ સ્થિતિએ પહોંચે તે આપારી કામને સમજાવવાનું ન હોય. આવી પરિસ્થિતિની વિચારણા આપણી કોન્ફરન્સ દ્વારા જ થઈ શકે તેમ છે. આ સંસ્થા જીવંત, પ્રાણવાન અને સંગઠિત હોય તો જ આપણે આખા સમાજનો વિચાર કરી શકીશું અને તે દરજ્જા અમુક જ વર્ગની નહિ પણ સંઘમાં જુદા જુદા વિચારો ધરાવનાર દરેક વર્ગની એક સરખી છે. દરેકનું અંતિમ ધ્યેય એક જ છે.

સ્વાગતાવ્યક્ષશ્રી પુરુષોત્તમહાસ સુરચ દ શાહના પ્રવચનના સારભાગ

કાળના ઝડપભેર પલટાતા રંગોમાં જ્યારે એવી જરૂર ઉભી થઈ કે મૂર્તિપૂજક જૈન સમાજના અગ્રગણ્ય અને વિચારશીલ પુરુષોએ એકત્ર મળવું નોંધ્યું અને ધાર્મિક, સામાજિક, આર્થિક તથા રાજકીય અગત્ય ધરાવતા મહત્વના પ્રશ્નો પર મંત્રણા કરીને સમાજને સાચું માર્ગદર્શન આપવું નોંધ્યું ત્યારે કોન્ફરન્સ હસ્તીમાં આવી. અને અત્યંત ગૌરવ લેવા જેવી વાત એ છે કે ગમે તેવા વિકટ પ્રસંગોમાં પણ તે પોતાના મૂળ ઉદ્દેશને વળગી રહીને પોતાનું કર્તવ્ય બરાબર અમલતી આવી છે. તેની પ્રેરણાથી જ આપણાં સમાજમાં વ્યવહારિક કેળવણી માટે અતિ જરૂરના એવાં સંખ્યાબંધ છાત્રાલયો, યુરુકુળો અને વિદ્યાલયો સ્થપાયેલા છે. તથા 'શ્રી જૈન શ્વેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ' ધાર્મિક કેળવણીનું સુકાન સંભાળતી સંસ્થા કામ કરતી બનેલી છે.

આપણાં પ્રાચીન સાહિત્યનો ઉદ્ધાર કરવા માટે પણ કોન્ફરન્સે સુંદર પ્રયાસ કરેલો છે. અને તે માટે ખાસ વિદ્વાનોને રોકીને જુદા જુદા ભંડારોમાં પડી રહેલાં અદુર્લભ તથા જીર્ણપ્રાયઃ પ્રાચીનો એક વિસ્તૃત યાદી તૈયાર કરીને ગ્રંથરૂપે બહાર પાડેલી છે.

આપણો સમાજ મોટા ભાગે વ્યાપાર ઉપર નબતારો છે, પણ વ્યાપારની સ્થિતિ દિનપ્રતિદિન બગતી જાય છે. અને આપણો ધણીખરો વ્યાપાર એક ના બીજા પ્રકારે આપણા હાથમાંથી ઝૂંટવાઈ ગયો છે એટલે આપણી સ્થિતિ ધણી કંડોડી બનેલી છે. ખાસ કરીને ગામડામાં વસતાં આપણાં ભાઈઓને આ અંગે ઘણું જ સંકટ કરવું પડ્યું છે. દિનપ્રતિદિન વધી રહેલી મોંઘવારીથી જીવનધોરણનો આંકડો એટલે પહોંચ્યો છે કે મધ્યમ-વર્ગના માણસોએ આ સંયોગોમાં પોતાના કુટુંબનું ભરણપોષણ કઈ રીતે કરવું તે એક ગહન પ્રશ્ન થઈ પડ્યો છે. તેથી આ દિશામાં આપ બધાના સહકાર અને સહાનુભૂતિની વિશેષ અપેક્ષા રહે છે.

અનેક પ્રશ્નો ઉકેલ માંગી રહ્યા છે અને તે ઉકેલ બનતી ત્વરાએ કરવા જેવો છે તેમ છતાં જૈન સમાજને ટટાર બનાવવાનો પ્રશ્ન બંધા કરતાં વધારે અગત્યનો છે, કારણ કે એની સંગીનતા ઉપર આપણા કાર્યક્ષેત્રની સંગીનતા ટકેલી છે.

મારા સાધર્મિક અંધુઓને હું કહીશ કે-તમે સમયને ઓળખો. આજે ચારે બાજુ જડવાદનું વિષમ વાતાવરણ દિનપ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામતું જાય છે. સમાજમાંથી અને તેમાં પણ જે વર્ગ ઉપર આપણે ભાવી ઉત્તતિની આશા સેરીએ છીએ તે આપણી ઊગતી પ્રજામાંથી તો દિનપ્રતિદિન શ્રદ્ધા ઓસરતી જાય છે, માટે આપણાં સમાજમાં સાચા શ્રદ્ધા દિનપ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામે એ લક્ષમાં રાખી તમારા પુત્ર પુત્રીઓને ધાર્મિક અને વ્યવહારિક એમ ઉભય પ્રકારની કેળવણી સારી રીતે આપો. જો ધાર્મિક કેલવણી આપવામાં કસર કરશો કે કયાશ રાખશો તો તમારી દુરજ ચૂક્યા જીજ્ઞાસો.

આ ઉપરાંત એક તરફ હું આપનું લક્ષ દોરીશ. અત્યારના પલટાતા રાજકીય સંયોગોમાં જૈન સમાજનું ગૌરવવંતું સ્થાન જળવી રાખવા આપણે તત્પર થવું નોંધ્યું. જો સમાજ રાજકારણમાં ભાગ લેવાની પ્રવૃત્તિ ચાલુ રાખશે તો આપણાં અનેક ધાર્મિક અને સામાજિક હિતોની રક્ષા સરળતાથી કરી શકાશે.

કોન્ફરન્સના અઢારમા અધિવેશનના આદેશો

ઠંરાવ ૧

શોક પ્રસ્તાવ—(૧) પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ, આચાર્ય મહારાજ શ્રી માણિક્યસિંહસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ, આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયવિદ્યાસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ, મુનિ મહારાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ સાહેબ તથા અન્ય મુનિવર્યોના કાળવર્ષમાં પામવાથી જૈન સમાજને મોટી ખોટ પડી છે તે માટે કોન્ફરન્સનું આ અધિવેશન પોતાનું દુઃખ પ્રદર્શિત કરે છે અને તેઓના આત્માને પરમ શાંતિ ધરે છે.

(૨) દેશની સ્વતંત્રતાની લડાઈમાં અપૂર્વ ધ્રાવ્યો આપનાર ભારતના ઉપ-વડા પ્રધાન સરદાર શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલના અવસાન પ્રત્યે કોન્ફરન્સનું અધિવેશન ઊંડી દિલ-ગીરી જાહેર કરે છે. તેમના અવસાનથી દેશને મહાન અને ન પૂરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી આ કોન્ફરન્સ પ્રાર્થના કરે છે.

(૩) કોન્ફરન્સ પ્રત્યે પ્રેમ અને સહાનુભૂતિ ધરાવનાર શેઠ મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીઆ (મું'બઈ), શેઠ મોહનલાલ ભગવાનદાસ ઝવેરી (મું'બઈ), સર શાંતિદાસ આશા-કરજી (મું'બઈ), શેઠ ફકીરચંદ કેશરીચંદ શ્રોફ (ખીલીમોરા), શેઠ દેવજી ટોકરસી મૂલજી (મું'બઈ) અને શેઠ મૂલચંદ જોતીરામ ખલદોટા (ખારસી) આ અવસાન પાલક કોન્ફરન્સનું આ અધિવેશન અત્યંત ખેદ પ્રદર્શિત કરે છે અને તેમના આત્માને પરમ શાંતિ ધરે છે.

પ્રમુખસ્થાનેથી

ઠંરાવ ૨

ભારત સરકારને સહકાર:—હાલની બિહાર વિગેરેની ઉચ્ચ અને પરિસ્થિતિ તેમજ આર્થિક કટોકટીના સમયમાં સમગ્ર જૈન સમાજે જીવનનિર્વાહના તેમજ સામાજિક વિગેરે ખીજ ખર્ચોમાં અને તેટલી કરકસર કરવી તેમજ વર્ષમાં ઓછામાં ઓછું એક અઠવાડી-યાનું અનાજ આપી દેવું એવો કોન્ફરન્સનું આ અધિવેશન જૈન સમાજને આગ્રહ કરે છે અને એ અંગે રચાયેલી સમિતિને મુકર સમય નક્કી કરી એ કાર્યને અમલી બનાવવા લાલામણ કરે છે.

—પ્રમુખસ્થાનેથી

ઠંરાવ ૩

સમાજ સ્વાશ્રય અને સ્વાવલંબન:—સમગ્ર વિશ્વની પરિસ્થિતિ જોતા જૈન સમાજની પ્રત્યેક વ્યક્તિએ સ્વાવલંબી અને સ્વાશ્રયી બનવા માટે દુરસદના સમયમાં પોતાની આવકમાં વધારો કરવાના હેતુથી જાતપરિશ્રમ અને ઉદ્યમને અપનાવવાની ખાસ જરૂર છે અને તે તરફ જૈન સમાજનું લક્ષ્ય દોરવાની ફરજ પ્રત્યે આ કોન્ફરન્સ દરેક ભાઈ-બહેનનું ધ્યાન ખેંચે છે.

દરખાસ્ત—શ્રીમનહરલાલજી ચતુર-ઉદેપુર ટેકા:—શ્રી કેશવલાલ વીરચંદ-સોલાપુર.

➡(૧૮૨)➡

ઠરાવ ૪

આવક-આવિકા ક્ષેત્રનો ઉત્કર્ષ:—જૈન સમાજના મોટા ભાગની આર્થિક સ્થિતિ ચિંતાજનક હોઈ કોન્ફરન્સના ફાલના અધિવેશનમાં મધ્યમવર્ગને રાહત આપવા માટે જે ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો તેને અનુસરી તાત્કાલિક રાહતની જે યોજના ચાલુ કરવામાં આવી છે તેને આ અધિવેશન આવકાર આપી તે ચાલુ રાખવા ઠરાવે છે અને આ યોજનાને પહેાંચી વળવા જેવું કંડ પ્રદાન કરવા સમાજ પાસે માંગણી કરે છે.

આ ઉપરાંત અત્યારની અત્યંત વિકટ પરિસ્થિતિ લક્ષમાં રાખતાં તેવી યોજનાને વિસ્તૃત સ્વરૂપ આપવાની ખાસ જરૂરીયાત માને છે. તેથી નીચે દર્શાવેલા મુદ્દાઓને ધ્યાનમાં રાખી આવક-આવિકા ક્ષેત્રના ઉત્કર્ષ અંગેની એક સંપૂર્ણ યોજના જેમ અને તેમ જરૂરી તૈયાર કરી તે અમલમાં મૂકવા માટે તે વિષયના નિષ્ણાતોની એક કમિટી નિમવા આ કોન્ફરન્સ સ્થાયી સમિતિને બલામણુ કરે છે.

(અ) જુદા જુદા સ્થળોએ શુદ્ધઉલોગો શિખવવા માટે કેન્દ્રો ખોલવા.

(બ) જુદા જુદા ઉલોગો માટે ખાસ તાલીમ આપી નવયુવાનોને તૈયાર કરવા.

(ક) જૈન ભાઈ-બહેનોને વ્યાપાર ધંધામાં સહાય આપવા માટે યોગ્ય યોજનાઓ કરવા.

(ડ) અભ્યાસ કરનારાઓને તે અંગે બીજી શક્તી માહિતી, પૂરી પાડવા અને નોકરી-ધંધાની જરૂરીયાતવાળાને ધંધા યા નોકરીએ લગાડવા યોગ્ય કરવા ખાતું ખોલવું.

ઉપરુક્ત યોજનાઓને સક્રિય સ્વરૂપ આપવા માટે મોડું કંડ એકત્ર કરવા ઠરાવવામાં આવે છે.

દરખાસ્ત શ્રી બળલચંદ કે. મોદી

ટેકા આપનાર-શ્રી પોપટલાલ રામચંદ શાહ, શ્રી કેશવલાલ વીરચંદ, શ્રી પુષ્પચંદ હ. દોશી, શ્રી સૌભાગ્યચંદ સીધી, શ્રી દીપચંદ રામચંદ વખારીયા-ખારસી, શ્રી કમળાએન શેઠ-સાવરકુંડલા, શ્રી પુષ્પાએન શાહ-અહમદનગર, શ્રી ડો. ભાઈલાલ એમ. વાવીસી, પાલીતાણા, શ્રી ચંદનબહેન, શ્રી સુમનરાય-ભાવનગર.

ઠરાવ ૫

જેસલમેર જ્ઞાનભંડાર સંરક્ષણ:—પ્રાચીન જૈન હસ્તલિખિત અને તાલપત્રો તેમજ અન્ય અમૂલ્ય મંથોના ઉદ્ધારાર્થે પૂજ્ય મુનિ શ્રી પુરયવિગ્નયજી મહારાજ સાહેબે જે અથાગ પરિશ્રમ સેવી જેસલમેર જ્ઞાનભંડારને સુવ્યવસ્થિત કરેલ છે તે બદલ કોન્ફરન્સનું આ અધિવેશન તેઓશ્રીને અભિનંદન અર્પે છે અને કોન્ફરન્સે આ દિશામાં જે પ્રવૃત્તિ હાથ ધરી છે તેની નોંધ લે છે તેમજ ભારતના જુદા જુદા જ્ઞાનભંડારો વિગેરેને એ કાર્ય માટે સહાયતા અર્પવા વિનંતિ કરે છે.

દરખાસ્ત:—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી-મુંઅઇ.

ટેકા:—રતિલાલ ચીમનલાલ કોઠારી જે. પી. મુંઅઇ.

૧૯૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[અશાઃ

ઠરાવ ૬

આદેશ પ્રતિકાર:—જૈન ધર્મ અને સિદ્ધાંતો ઉપર અવારનવાર થતાં આક્ષેપોના પ્રતિકારાર્થે સમુચિત ફંડ આદિની વ્યવસ્થા કરી એક સમિતિ નિમવા કોન્ફરન્સનું આ આધિવેશન સ્થાપી સમિતિને બલામણુ કરે છે.

દરખાસ્ત:—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તી. ટેકા:—શેઠ ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી.

ઠરાવ ૭

કોન્ફરન્સના સુવર્ણ મહોત્સવ:—કોન્ફરન્સની સ્થાપનાને ૫૦ વર્ષ આ વર્ષે પૂર્ણ થતાં હોવાથી તેના ઉપલક્ષ્યમાં યોગ્ય રીતે ખાસ અધિવેશન દ્વારા સુવર્ણ મહોત્સવ ઉજવવા વિગેરેની સર્વ વ્યવસ્થા સ્થાપી સમિતિએ કરવા આ અધિવેશન ઠરાવે છે.

પ્રમુખસ્થાનેથી.

ઠરાવ ૮

અધારણના ફેરફારને અંગેનો.

ઠરાવ ૯

શ્રી અખિલ ભારત જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ સમિતિ અને હોદ્દેદારોની નીમણુંકો:—(અ) કોન્ફરન્સની અખિલ ભારત જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ સમિતિની નીમણુંક કરવામાં આવે છે.

(બ) શ્રી જૈન સ્વે. કોન્ફરન્સના ચીફ સેક્રેટરીઓ તરીકે—શેઠ નાથાલાલ ડી. પરીખ જે. પી. મુંબઈ તથા શેઠ ચંદુલાલ ડી. શાહ જે. પી. મુંબઈની નીમણુંક કરવામાં આવે છે.

(ક) અધારણ અનુસાર પ્રાંતિક મંત્રીઓ, સ્થાપી સમિતિ અને કાર્યવાહી સમિતિ તથા અખિલ ભારત જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ સમિતિમાં જે જે પ્રાંતોના સભ્યોની ચુંટણી ન થઈ હોય તે કરવા કોન્ફરન્સના પ્રમુખશ્રીને સંપૂર્ણ સત્તા આપવામાં આવે છે.

દરખાસ્ત:—શ્રી મગનલાલ મૂળચંદ શાહ-મુંબઈ. ટેકા:—શ્રી અજયચંદ કેશવલાલ મોદી

ઠરાવ ૧૦

કોન્ફરન્સના ચીફ સેક્રેટરીઓ તરીકે શ્રીમાન શેઠ પુલકચંદ શામળ અને શ્રીમાન શેઠ ભાઈચંદ નગીનભાઈ અવેરીએ જે કિંમતી સેવાઓ બજાવી છે તેની આ કોન્ફરન્સ આભાર સહિત નોંધ લે છે.

દરખાસ્ત:—શેઠ રતિલાલ ચીમનલાલ કોઠારી. જે. પી ટેકા:—શેઠ અજયચંદ કે. મોદી.

અનુમોદન:—ડૉ. આણંદલાલ ગિ. શાહ

સર્વાનુમતે પસાર.

સત્તરિયા અને એનું વિવરણાત્મક સાહિત્ય

(લેખક:—પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા એમ. એ.)

[૧]

પ્રાચીન કૃતિઓ:—જૈન અનાગમિક સાહિત્યમાં દાર્શનિક કૃતિઓ મહત્વનું સ્થાન ભોગવે છે અને એમાં પશુ કર્મ-સંહાન્તને અંગેની કૃતિઓ, આ સિદ્ધાન્તની જૈન દર્શનમાં વ્યાપકતા અને વિશિષ્ટતાને લક્ષને ઉચ્ચ સ્થાને છે. આવી શ્વેતાંબરીય કૃતિઓ, તરીકે શિવ-શર્મસૂરિકૃત 'કર્મપયડિ' અને અંધસયગ, ચંદ્રર્ષિકૃત પંચસંગહ પગરણુ, ચિરંતનાચાર્યકૃત સત્તરિયા ઇત્યાદિ ગણાવી શકાય.

કર્તૃત્વ-સત્તરિયાના કર્તા 'ચંદ્રર્ષિ' મહત્તર' હોવાની રૂઢ માન્યતાનું નિરસન પાંચમા અને છઠ્ઠા કર્મઅંશની પ્રસ્તાવના(પૃ. ૧૪-૧૫)માં વિદ્વદ્વલ્લભ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયે કયું છે. આ અંધમાં વિશેષ સખળ પૂરાવા તરીકે પંચસંગહ પગરણુમાં સત્તરિયાના સંગ્રહરૂપ વિભાગ(ગા. ૧૪)ના સ્વોપચ વિવરણમાંથી એક પંક્તિ, અંતરભાસ અને સુષિષ્ણુ સહિત સિત્તરિયું સંપાદન કરનાર પં. અમૃતલાલ મોહનલાલે આ સિત્તરિની પ્રસ્તાવના(પૃ. ૭ આ)માં ઉદ્ધૃત કરી છે, અને વિશેષ માટે મૂળ કૃતિનું પૃ. ૭ આનું ટિપ્પણ જોવા ભલામણ કરી છે. આથી હું એ સંપૂર્ણ પંક્તિ અહીં રજૂ કરું છું:—

“ક્ષપકશ્રેણ્યાં વાદરકપાયે સૂક્ષ્મકપાયે ચતુર્વચ્ચકે અવચ્ચકે ચ ક્ષીણક-
પાયે પદ્ પ્રકૃતયઃ સન્નાથેન ભવન્તિ, ચત્તસ્થાનુદયઃ, પર્વમેકાદશ ભક્ષાઃ સત્-
તિકાકારમેતેન, કર્મસ્તવકારમેતેન પજ્ઞાનામણુદયો ભવતિ તત્તથ્ચ ત્રયોદશ ભક્ષાઃ।
પર્વે દર્શનાવરણત્રિકસંવેધે इति गाथार्थः।”

આમ અહીં સંક્ષેપિકાના રચનારનો મત તેમજ કર્મસ્તાવના પ્રણેતાનો મત દર્શા-
વાયેલ છે. જો સંક્ષેપિકાના રચનાર પંચસંગ્રહકાર ચંદ્રર્ષિ હોત તો આમ ન બનત.

પં. અમૃતલાલે પત્ર ૭ આમાં પંચસંગહ પગરણુમાંના પ્રકૃતિની ઉદીરણના
અધિકારની ૧૬ મી ગાથા તેમજ એની સ્વોપચ પટ્ટીકા રજૂ કરી એમ પ્રતિપાદન કયું
છે કે ચંદ્રર્ષિ મહત્તર પ્રાચીન-કર્મસ્તાવના કર્તાના મતને અનુસરે છે.

સત્તરિયા ઇત્યાદિનું મૂળ—સત્તરિયા એ દિદિદિવાયના નિઃસ્પંદરૂપ છે એમ અંધકારે

૧ “ કર્મપયડિ અને (અંધ)સયગ ” નામનો મારો લેખ “ આત્માનંદ પ્રકાશ ”
(પુ. ૪૮, અં. ૧-૨) માં છપાયો છે. ૨ જિનરત્નકોશ(પૃ. ૨૨૯)માં કહ્યું છે કે
ક્રાંતિવિન્યયજ્ઞના સંગ્રહમાંની એક હાથપોથીમાં પંચસુત્તા કર્તા તરીકે ચંદ્રર્ષિનો ઉલ્લેખ
છે. આ પોથી તપાસાવી ધટે. ૩ “ પંચસંગહપગરણુનું પર્વાલોચન ” નામનો મારો લેખ
“ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ ” (પુ. ૬૭, અં. ૨-૩-૪) માં બે કટકે છપાયા છે. ૪ જુઓ
પત્ર ૨૧૨ આ. ૫ જુઓ પત્ર ૧૭૭ આ.

પોતે કહ્યું છે. આના સ્પષ્ટીકરણરૂપ સુષિણ(પત્ર ૨ આ)માં આ સંબંધમાં નીચે મુજબની મતલબની વિશેષ હકીકત છે:—

દ્વિઠ્ઠવાયના પરિક્રમ, સુત, પદમાલ્યઓગ, પુન્નગય અને ચૂલિયામય એમ પાંચ પ્રકારો છે. તેમાં ચૌદ પુન્ન(પૂર્વ)માંનું બીજું પુન્ન તે અગ્નેષ્ણીય છે. તેના પાંચમા વત્યુનાં વીસ પાહુડ(પ્રાભૂત) છે. એ પૈકી ચોથા ક્રમપગડિ નામના પાહુડમાંથી આ સત્તરિયાનો ઉદ્ધાર કરાયો છે. ક્રમપગડિ એ ૨૪ અતુયોગદ્વારમય મહાચૂંવ છે, તેના આ એક જિંદુરૂપ છે. એમાંથી અહીં ત્રણ અધિકાર લેવાયા છે. એથી આ સત્તરિયાને દ્વિઠ્ઠવાયનો નિઃસ્પંદ કહેલ છે.

આ ઉપરથી એ ફલિત થાય છે કે-સત્તરિયા એ ક્રમપગડિ નામના પાહુડને આધારે યોજાયેલી છે.

શિવશર્મસંદિકૃત સયગ(અંધસયગ)ની લઘુચૂંચિ જે ચંદ્રવિંએ રચેલી મનાય છે અને જે ઉપલબ્ધ હોષ હપાષ છે, તેમાં સયગની ઉત્પત્તિ આના કરતાં વિસ્તારથી વિચારાત છે. ત્યાં ઉપર પ્રમાણે દ્વિઠ્ઠવાયના પાંચ પ્રકારોના ઉલ્લેખ બાદ પુન્નગયના ૧૪ પ્રકારો જણાવતાં ઉપ્પાય, અગ્નેષ્ણીય એમ છેક લોગખિંદુસાર એમ ચૌદ પુન્ન પૈકી ત્રણનાં નામો દર્શાવાયાં છે. પછી અગ્નેષ્ણીય પુન્નમાં આઠ વત્યુ છે એમ કહી પુન્નવંત, અવરંત, ધ્રુવ, અધ્રુવ અને ચવણુતદ્ધિ એમ પાંચ વત્યુનાં નામ આપી પાંચમા વત્યુમાંથી સયગની ઉત્પત્તિ યદ છે એમ કહ્યું છે. આ વત્યુના વીસ પાહુડ છે. તે પૈકી ક્રમપગડિ નામનું ચોથું પાહુડ એ અત્ર પ્રસ્તુત છે. આ પાહુડનાં ૨૪ અણુઓગદ્વાર(અનુયોગદ્વાર)નાં નામ ત્રણ ગાથાદ્વારા રજૂ કરાયાં છે. સારબાદ છઠ્ઠા અણુઓગદ્વાર નામે અંધણુ(અંધન)ના અંધ, અંધક, અંધનીય અને અંધવિધાન એમ ચાર પ્રકારો સૂચવી એમાંનો ચોથો પ્રકાર અત્ર અભિપ્રેત છે એમ કહ્યું છે. આમ અંધસયગની ઉત્પત્તિ પણ ક્રમપગડિ નામના પાહુડને આધારી છે, એમ અહીં પ્રતિપાદન કરાયું છે.

લગભગ આવી જ પદ્ધતિએ છખંડાગમની ઉત્પત્તિ સ્વપણામાં દર્શાવાઈ છે. આ છખંડાગમનો ઉદ્ભવ પણ ક્રમપગડિ નામના પાહુડને આધારી છે, એમ અહીં સ્પષ્ટ-પણે કહેવાયું છે.

ક્રમપયડિની સુષિણ(પત્ર ૧)માં કહ્યું છે કે—વિચ્છિન્ન થયેલા ક્રમપયડિ નામના મહાત્રયના અર્થનો યોષ કરાવવા માટે એ જ નામનું સાન્વર્થ પ્રકરણ આચાર્યે (શિવ-શર્મસંદિએ) રચ્યું છે.

આમ આ ચારે ત્રિથાનુ—(૧) સત્તરિયા, (૨) અંધસયગ, (૩) છખંડાગમ અને (૪) ક્રમપયડિનું મૂળ એક જ છે—ક્રમપગડિ નામનું પાહુડ છે. આ ઉપરથી

૧ આનો રચનાનો પ્રારંભ પુષ્પદંતે કર્યો હતો અને પૂર્ણાહુતિ ભૂતજલિએ કરી હતી. આ બે દિગંબર મુનિવરોનો સમય વિક્રમની બીજી-ત્રીજી સદી મનાય છે.

૨ આ કૃતિ શકેસંવત્ ૭૭૮ માં પૂર્ણ કરાઈ છે.

અંક ૯ મો]

સત્તરિયા અને તેનું વિવરણાત્મક સાહિત્ય.

૧૯૭

શું આ ચારના પ્રણેતાઓ એક જ આચાર્ય-પરંપરાના છે એવો પ્રશ્ન પડે. હીરાલાલ જૈને એમના ૧ ક્ષેપ નામે “રપટખંડાગમ, કમ્ભપયડી, સતક ઔર સિતરી પ્રકરણ” માં ઉઠાવ્યો છે. આ લેખમાં એમણે સત્તરિયાનો રચના-સમય વિક્રમની ચોથીથી છઠ્ઠીનો ગણો હોવાનું જણાવ્યું છે એમ કહ્યું છે (ભુઓ પૃ. ૪૪૬).

નામકરણ—પ્રસ્તુત કૃતિનું નામ ગ્રંથકારે દર્શાવ્યું નથી. એનું પ્રચલિત નામ ‘સિતરિ’ હોય એમ જણાય છે, પરંતુ એની વારતવિક્રતા માટે પ્રમાણ મળવું જોઈએ.

સિદ્ધહિમચન્દ્રમાં “સત્તતૌ રઃ” એ સ્ત્ર (૮-૧-૨૧૦) દ્વારા ‘સમતિ’ ઉપરથી ‘સતરિ’ શબ્દ સિદ્ધ કરાયો છે. અહીં ‘સિતરિ’ માટે ઉલ્લેખ નથી. ‘જનચિંતામણિ’ ચૈત્યવંદન, ઉમાનંદેવસંસ્કૃત ગણાતા તિજ્યપહુત્ત(ગા. ૪, ૯, ૧૧ ને ૧૪) ઇત્યાદિમાં ‘સતરિ’ શબ્દ જોવાય છે. સતરિ એ અર્થમાં ‘સયરિ’ શબ્દ પણ વપરાયો છે. જેમકે પંચસંગહુપગરણના છેલ્લા અધિકારની ગા. ૧૪૩ માં. આની સ્વોપદ વૃત્તિમાં ‘સમતિકા’ શબ્દ છે, સત્તરિયાની મલ્લયગિરિસંસ્કૃત ટીકામાં પ્રારંભમાં આ કૃતિને સમતિ કહી છે. સત્તરિયા અને સયરિયા એ બે શબ્દ પણ સાચા છે, પરંતુ ‘સતરિ’ શબ્દ માટે શો આધાર આપી શકાય તે જાણત એ શબ્દ વાપરનારા વિદ્વાનો સૂચવવા કૃપા કરશે ?

ગાથાની સંખ્યા—સતરિનો અર્થ સિનેર થાય છે. આ અર્થમાં પાષ્ઠ્યમાં સતરિ, સતરિયા, સયરિ, સયરિયા અને સિતરિ શબ્દ વપરાતા જોવાય છે. વળી આ અર્થસૂચક સંસ્કૃત શબ્દ સમતિકાનો પણ આ કૃતિ માટે પ્રયોગ થયેલો છે. એથી આ કૃતિમાં ૭૦ ગાથા હોવાની પરંપરા છે એમ કહિત થાય છે, પરંતુ આજે આ કૃતિની જે ભિન્ન ભિન્ન હાથપોથીઓ મળે છે તેમાં વિશેષ ગાથા જોવાય છે. મુદ્રિત પ્રકરણમાલો તેમજ ટુબ્યા વગેરેમાં ૯૨ ગાથા છે. એમાંની કેટલીક અર્થની પૂર્તિ કે એના સ્પષ્ટીકરણાર્થે ટીકાકારને હાથે કે કોઈ અભ્યાસીને હાથે રચાયેલી કે ઉમેરાયેલી હોય એમ જણાય છે. વળી એમાં અંતરેલાસની ગાથાઓ પણ જાણી ગઈ છે. એક સમયે સત્તરિયાની ગાથા ૮૯ ની ગણાતી હતી એમ નીચે મુજબનું જે અવતરણ આ સત્તરિયાને લગતી હાથપોથીમાં જોવાય છે, એ ઉપરથી જાણી શકાય છે:—

“ગાહગ્ગં સયરીપ ચંદમહચ્ચરમયાણુસારીપ ।

ટીગાઈ નિયમિયાણં પગૂળા હોઈ નહઈં ઉ ॥”

આનો અર્થ એ છે કે-ચંદ્ર મહત્તરના મતને અનુસરનારી ટીકા પ્રમાણે સયરિની ગાથાનું પ્રમાણ ૯૦ માં એક ઓછું અર્થાત્ ૮૯ છે. “શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા” એ ઇ. સ. ૧૯૧૯ માં છપાવેલી સિતરિની આવૃત્તિમાં ૭૫ ગાથા છે; બ્યારે જૈ. આ. સ.

૧ આ લેખ ગ્રેમી-અભિનન્દન ગ્રંથ(પૃ. ૪૪૫-૪૪૭) માં છપાયો છે.

૨ આ શીર્ષક વિચિત્ર છે, કેમકે એમાંનાં તમામ નામો એક જ ભાષામાં નથી એટલું જ નહિ પણ પાષ્ઠ્ય નામો પણ પૂરેપૂરાં શુદ્ધ નથી. ૩ કેટલાક અભયદેવસંસ્કૃત કહે છે.

તરફથી અક્ષયગિરિચરિત્રકૃત ટીકા સહિત જાપાનેઝી સિત્તરિમાં ૭૨ ગાથા છે. આમ જે ત્રણ ગાથાનો ફરક છે તેનો નિકાલ પુણ્યવિજયવટએ એમની પ્રસ્તાવના(પૃ. ૧૨-૧૩)માં સૂચવ્યો છે. વિશેષમાં ૭૨ ગાથા પૈકી હેક્લી એ ગાથા પ્રકરણની પૂર્ણાકૃતિ પછીની હોવાથી એ સાચી હોવા છતાં એ ગણવી ન જોઈએ એમ કહી એમણે ૭૦ ગાથાનો તાળવો મેળવ્યો છે, પણ મારે મન એ વાત પ્રતીતિજનક નથી.

“ **ચડ પણવીસા સોલસ** ”થી શરૂ થતી ૨૫ મી ગાથા એ સત્તરિયાના ચૂર્ણીકારના મતે પાકાંતરૂપ છે. એટલે એ હિસાબે ૭૧ ગાથા થાય છે એવો નિર્દેશ કરી પં. અમૃતલાલે એમ કહ્યું છે કે-પહેલી ગાથા મંગલાચરણરૂપ હોવાથી એની ગણના ન કરાવી જોઈએ. એ વાત સ્વીકારતાં ‘સિતરિ’ દ્વારા સૂચવાયેલી ૭૦ ગાથા થઈ રહે છે ખરી, પરંતુ આ વાત મારે ગળે પૂરેપૂરી ઉતરતી નથી, જો કે મંગલાચરણની ગાથા કેટલીક વાર ગણાતી નથી એ વાત સાચી છે. અત્યારે આ સંબંધમાં વિશેષ પરામર્શ કરવાની અનુકૂળતા નથી. એટલે આ વાત અહીંથી પડતી મૂકું છું, કેમકે જે ગાથા પાકાંતર તરીકે દર્શાવાઈ છે તે કઈ ગાથાની છે અને એ પાકાંતરૂપ છે કે ઉપસંહારરૂપ છતાંદિ પ્રશ્નો વિચારવા પડે તેમ છે.

વિષય—પ્રાચીન કર્મમંથ તરીકે જ કૃતિ ગણાવાય છે (અને એમાં જુદી કૃતિ તે સત્તરિયા છે), જ્યારે નવમ કર્મમંથ તરીકે પાંચ ગણાવાય છે. (અને એ પાંચે દેવેન્દ્ર-સુરિની રચના છે.) આથી પ્રશ્ન એ ઉઠીએ છે કે—દેવેન્દ્રમુરિએ જુદો કર્મમંથ કેમ ન રચ્યો ? શું એમાં આવતી બાબતો એમના રચેલા પાંચ કર્મમંથોમાં આવી જાય છે ? આનો ઉત્તર ‘હા’ એમ આપી શકાય તેમ છે.

સત્તરિયાની પહેલી જ ગાથામાં અભિધેય તરીકે ‘બંધ, ઉદય, સત્તા અને પ્રકૃતિ-રચનાનું’ સ્વરૂપ રજૂ કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરાઈ છે. ત્યારબાદ ચૂણ પ્રકૃતિને આશ્રીને બંધ-સ્થાનો, ઉદય-સ્થાનો અને સત્તાસ્થાનો અને એનો પરસ્પર સંબંધ, તેમજ સંવેધનો જીવસ્થાનો અને ગુણસ્થાનો આશ્રીને વિચાર એ જ બાબતોનો ઉત્તર પ્રકૃતિઓને અંગે પરામર્શ, તેમજ ગતિ અને ઈન્દ્રિય એ માર્ગજ્ઞા-સ્થાનોને ઉદ્દેશીને કથન ઉદીરણ, ઉપશમ-શ્રેણિ અને ક્ષપક-શ્રેણિનું સ્વરૂપ અને ક્ષપક-શ્રેણિનું અંતિમ ફળ એમ વિવિધ વિષયો આલેખાયા છે. સંક્ષેપમાં કહેવું હોય તો કર્મની દસ અવસ્થા પૈકી મુખ્યત્વે ત્રણ બંધ, ઉદય ને સત્તા એ ત્રણનું અને એના બંગોનું અહીં નિરૂપણ છે. બાકીની સાત

૧ ૭૫ ગાથાવાળી આશ્રિતિનો વિષય અંગ્રેજીમાં The Doctrine of Karman in Jain Philosophy ની પ્રસ્તાવના(પૃ. ૧૮-૧૯)માં ડૉ. હેલ્મુથ ફ્રાન્ક બ્લાઝેનપે આપ્યો છે. ૨ આનો સામાન્ય અર્થ સંયોગ છે. સંવેધનો અધિકાર પંચસંગ્રહ અને એની સ્વોપસૃષ્ટિ(પત્ર ૨૦૬ આ ઈત્યાદિ)માં છે. કર્મમથ્યહિના છેલ્લા અધિકારની ૫૪ મી ગાથામાં ‘સંવેધ’ શબ્દ વપરાયો છે. એની ટીકા(પત્ર ૨૧૮ આ)માં મહાયગિરિચરિએ એનો નીચે મુજબ અર્થ સૂચવ્યો છે.

“ **સમ્બન્ધઃ પરસ્પરમેકકાલમાગમવિરોધેન મીલનં** ”

અંક ૬ મો]

સત્તરિયા અને તેનું વિવરણાત્મક સાહિત્ય.

૧૯૯

અવરથાઓ તે ઉત્કર્ષણ, અપકર્ષણ, સંક્રમણ, ઉદીરણ, ઉપશમન, નિષ્પત્તિ અને નિકાચના છે અને એનો અંધ, ઉદય અને સત્તામાં અંતર્ભાવ થઈ શકે છે.

રચનાસમય—સત્તરિયાનો રચનાસમય જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણના કરતાં પ્રાચીન ગણાવાય છે અને એ માટે આ ક્ષમાશ્રમણે પોતાની કૃતિ નામે વિસેસણુવર્ષ (ગા. ૯૦-૯૧)માં સત્તરિયાના વિષયની ચર્ચા કરી છે એવું કારણ દર્શાવાય છે. સત્તરિયાની રચના જર્મણમરહટ્ટી (જેન મહારાષ્ટ્રી) ભાષામાં થયેલી છે. પંચસંગહ પુરાણમાં જે પ્રાચીન પાંચ ગ્રંથોનો ઉલ્લેખ છે, તેમાંનાં એકનું નામ સસેતિકા (સત્તરિયા) છે તે આ જ છે એમ વિદ્વાનોનું માનવું છે. આ માન્યતા સાચી જ હોય તો સત્તરિયાની રચના ચન્દ્રર્ષિ મહત્તરની પહેલાંની છે એમ ક્ષિત થાય. આ અધુનું વિચારતાં ૭૧ ગાથાવાળી સત્તરિયા વિક્રમની પાંચમી સદી જેટલી તો પ્રાચીન છે જ એમ માનવા હું પ્રેરાઉં છું. સત્તરિયાનો ઉલ્લેખ કે એમાંથી કોઈ અવતરણ કે એની ગાથાના ભાવાર્થરૂપ લખાણ જિનભદ્રગણિથી પહેલાંના કોઈ ગ્રંથકારની કૃતિમાં છે ?

સત્તરિયાની આઘ ગાથામાં દ્વિધિવાયના નિઃસ્વરૂપ સંલેપ કહીશ એમ ગ્રંથકારે કહ્યું છે. એ દ્વિસાળે એઓ 'પૂર્વધર' સંભવે છે અને એ દૃષ્ટિએ એમનો સમય વીર સંવત્ ૧૦૦૦ અર્થાત્ વિક્રમ સંવત્ ૫૨૬ કરતાં તો અર્વાચીન ન હોઈ શકે. વિશેષમાં જે ૧૭૧ મી ગાથામાં અધાદિ વિષે વિશેષ હકીકત ગણુવા માટે દ્વિધિવાય જોવાની ભક્ષામણુ કરાઈ છે તે રંગાયા પ્રક્ષિપ્ત ન હોય તો એ પણ આ સમયનું સમર્થન કરે છે.

સત્તરિયા વિષે આથી વિશેષ ન કહેતાં એની ૬૮ મી અને ૬૯ મી ગાથામાં 'ક્ષપક' શ્રેણિએ આરૂઢ થયેલા જીવોના કર્મપ્રકૃતિના વેદનને અંગેના મતાંતરની તોષ છે એ આખત નિર્દેશી તેમજ આ અતિ પ્રાચીન કૃતિના ષ્ટુક્ષનાત્મક અને ભાષાદૃષ્ટિએ અભ્યાસની આવશ્યકતા વિષે ઇસારો કરી હવે હું એના વિવરણો વિષે થોડુંક કહું છું.

[૨]

અંતરભાસ (અંતર્ભાષ્ય)—સત્તરિયાના અર્થના અનુસંધાનરૂપે જે ગાથાઓ રચાઈ છે તેને 'અંતરભાસ' કહે છે. સત્તરિયાની પ્રત્યેક ગાથાના ભાસ (ભાષ્ય) રૂપ આ નથી. સિત્તરિની મુદ્રિત ચુલિણ અને એની મહાયગિરિસુરિકૃત રીકા જોતાં દસ ગાથાઓ તો અંતરભાસની છે જ એમ ખેત્રડક કહી શકાય. પ્રસ્તુત ચુલિણમાં ખીજ જે ગાથાઓ જોવાય છે તે પણ અંતરભાસની ગાથા ખરી કે નહિ એ પ્રશ્ન વિચારવા જેવો છે.

૧. ૭૦ મી ગાથામાં રત્નત્રયોનો ઉલ્લેખ છે. ૨ જે ૭૧ ની ગાથા પ્રક્ષિપ્ત હોય તો ૭૨ મી પણ તેવી જ છે, અને એ રીતે વિચારતાં મૂળ ૭૦ ગાથા હોવી જોઈએ. ૩ ગોરમટસારંગત 'કર્મકાંડ' સાથેનું સંતુલન જે પં. મહેન્દ્રકુમારે કર્યું છે તે પાંચમા-છઠ્ઠા કર્મગ્રંથની આવૃત્તિમાં છપાયું છે. એ જોતાં કેટલીક ગાથાઓ સમાન હોવાની પ્રતીતિ થાય છે.

યુણિણ્યો (યૂર્ણિયો)—સત્તરિયા ઉપર મલયગિરિસરિએ સંસ્કૃતમાં વિવૃતિ રચી છે. એના પ્રારંભમાં આ રચવા માટે એએ કહે છે કે “**चूर्णयो नावगम्यन्ते सततमेन्द्रबुद्धिभिः**” આનો અર્થ એ છે કે મન્દબુદ્ધિવાળાઓને યૂર્ણિયો સમજતી નથી. આમ જે અહીં ‘યૂર્ણિ’ શબ્દનો અદુરચનમાં પ્રયોગ છે તે ઉપરથી મલયગિરિ-સરિના ખ્યાલમાં એાછામાં એાછી ત્રણ યૂર્ણિયો હોવી જોઈએ એમ હું અનુમાન કરું છું. આથી નીચે મુજબના પ્રશ્નો ઉદ્ભવે છે:—

(૧) મલયગિરિસરિએ ઉપયુક્ત વિવૃતિમાં યૂર્ણિમાંથી અવતરણો આપ્યાં છે તે કાષ્ટ એક જ યૂર્ણિનાં છે કે કેમ અને એ યૂર્ણિ શું આજે મળે છે ?

(૨) અભયદેવસરિનું રચેલું મનાતું અને ૧૯૧ ગાથામાં યુગ્ધાએલું ભાસ(ભાષ્ય) જે યૂર્ણિને આધારે યોગ્ય છે તે યૂર્ણિ કયું ?

(૩) ચન્દ્રમણિ કે ચન્દ્રપિતે નામે નોંધાયેલી અને ૨૩૦૦ શ્લોકપ્રમાણક પ્રાકૃત ટીકા યૂર્ણિથી ભિન્ન છે કે નહિ ?

(૪) જિનરત્નકોશ(પૃ. ૪૧૪)માં સચવાયા મુજબ જિનવદ્ધભસરિના શિષ્ય રામદેવે લગભગ ૫૪૭ ગાથામાં જે પ્રાકૃત ટિપ્પણ રચ્યું છે અને જે જેસલમેરના ભંડારમાં હોવાનું મનાય છે તે જો કાષ્ટક યૂર્ણિને આધારે યોગ્ય હોય તો તે યૂર્ણિ કયું ?

(૫) “**चत्वारः कर्मग्रन्थाः**”ની આદિત્તિના અંતમાં પૃ. ૧૮ માં ૧૩૨ પત્રની જે યૂર્ણિ નોંધી છે તે કયું ?

આ પ્રશ્નોના ઉત્તરો હવે હું ક્રમશઃ સૂચવું છું:—

મલયગિરિસરિની સામે જે યુણિણ્યો હતી તે બધી આજે મળતી હોય, એમ જણાતું નથી.

મલયગિરિસરિએ જે યુણિણના પાઠો ટીકામાં આપેલા છે તે મુદ્રિત યુણિણમાં મળે છે એમ આ યુણિણના સંપાદકે કહ્યું છે, પરંતુ આ કથનના સમર્થનાર્થે એમણે એ પાઠો નોંધ્યા નથી કે એ રચણોનો પણ નિર્દેશ કર્યો નથી એટલે આ કાવ્ય હું કરું છું:—

પાઠ	ટીકા	યુણિણ
અંસ હિતિ સંતકમ્મં મન્નદ્	પૃ. ૧૫૮	પત્ર ૭અ (ગા. ૬)
વેડવિવચ્છકં	„ ૧૬૦	„ ૨૮આ (ગા. ૩૦)
તેડવાડવજ્જો	„ ૧૬૦	„ ૨૮અ (ગા. ૩૦)

દેવેન્દ્રસરિએ સચગ(ગા. ૬૮)ની ટીકા(પૃ. ૧૩૨)માં સંસારતકાયૂર્ણિના નામ-નિર્દેશપૂર્વક જે અવતરણ આપ્યું છે તે મુદ્રિત યુણિણ(પત્ર ૬૩આ)માં નહિ જેવા ફેરફાર સાથે જોવાય છે.

આ ઉપરથી મુદ્રિત યુણિણ જ આ બંને ટીકાકારની પાસે હોવી જોઈએ એમ લાગે છે.

ભાસ કયું યુણિણને આધારે રચાયું છે તે જાણત હું અત્યારે મોકલે રાખું છું, કેમકે એ માટે તુલનાત્મક અભ્યાસ કરવો ઘટે અને એ માટે તો થયેલ અવકાશનો તેમજ આવશ્યક સાધનનો અત્યારે તો અભાવ છે.

(અપૂર્ણ.)

વિરાજમાન શ્રી શ્રમણસંઘે કરેલ નિર્ણયો.

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર પાલીતાણામાં વિરાજમાન સમસ્ત જૈન સ્વેતાંશ્વર શ્રમણસંઘ, વિ. સં. ૨૦૦૭ વૈશાખ શુદ્ધ ૬ રાનિવારથી વૈશાખ શુ. ૧૦ ખુધવાર સુધી રાજ બપોરે આશુ પત્રાલાલની ધર્મશાળામાં મળી, વિ. સં. ૧૯૯૦ માં રાજનગરમાં ભરાયેલ અખિલ ભારત-વર્ષીય શ્રી જૈન સ્વેતાંશ્વર મુનિ સમ્મેલન કરેલ “ધર્મ”માં આધાકારી રાજસત્તાના પ્રવેશને આ સમ્મેલન અયોગ્ય માને છે” એ ૧૧ માં નિર્ણય ઉપર પૂર્વાપર વિચારણા કરી, સર્વાનુમતે નીચે મુજબ નિર્ણય કરે છે.

૧ આ શ્રમણસંઘ માને છે કે—આજની સરકાર ધર્મોદ્ધાર દુસ્તંભીત, બિદ્ધાચંધી, મધ્ય-ભારત દીક્ષા નિયમન, મંદિરમાં હરિજનપ્રવેશ અને ખિહાર રીલીઝઅસ એક્ટ વિગેરે નિયમો ધડી ધર્મમાં અનુચિત હસ્તક્ષેપ કરે છે તે દીક નથી. તેમ કરવાનો સરકારને કોઇ અધિકાર નથી. વિદેશી સરકાર હતી ત્યારે પણ જે હસ્તક્ષેપ થયો ન હતો તે ભારતીય સરકાર તરફથી થાય એ ખૂબ જ અનિમ્મલનીય વસ્તુ છે.

૨ આ શ્રમણસંઘ માને છે કે, વિ. સં. ૧૯૯૦ માં મુનિ સમ્મેલને પટ્ટકરૂપે જે નિર્ણયો તૈયાર કર્યા છે તેના છેલ્લા ચાર *હરાવોને વિશેષ અમલમાં લાવવા માટે જૈન શ્રમણ સંઘના આગેવાન વિચારક આચાર્યો તથા મુનિવરોના સમ્મેલનની તુરત અગત્ય છે, તે અમલવાદ, પાનસર, પાલીતાણા કે યોગ્ય સ્થાનમાં તુરતમાં મળે એવો સક્રિય પ્રયત્ન કરવો જોઇએ.

નોટ—*૮ શ્રાવકોત્તરિ-શ્રાવક-આવિકાએ, ધન-ધાન્ય-વસ્ત્ર-આશૂષણાદિ સર્વ યોગ્ય વસ્તુથી ધર્મની ઉન્નતિ અને સ્થિરતાને અનુલક્ષીને શ્રાવક-આવિકાની દ્રવ્યભક્તિ તથા શ્રી વીતરાગદેવ, સાધુ અને ધર્મ પ્રત્યે લાગણીવાળા બનાવવારૂપ ભાવભક્તિ કરવી, એ બાબતમાં સાધુઓ ઉપદેશ આપી શકે છે.

૯ પરસ્પર સંપત્તિ વૃદ્ધિ—૧ કોઈપણ સાધુ, સાધ્વી કે તેના સમુદાયના અવર્ણ-વાદ બોલવા નહિ. ૨ પરસ્પર આક્ષેપવાળા લેખો લખવા કે લખાવવા નહિ તથા વ્યાખ્યાનમાં પણ આક્ષેપ કરવા નહિ. ૩ કોઇનો કોઇ જાતનો દોષ જણાય તો તેમને મળીને સુધારે કરવા પ્રેરણા કરવી અને તેમણે પણ તે દોષ સુધારવા પ્રયત્ન કરવો. ૪ શ્લોકોમાં ભિન્નતા ન દેખાય તેમ પરસ્પર ઉચિતતાએ વર્તવું.

૧૦ ધર્મ ઉપર થતા આક્ષેપોને અંગે—૧ આપણા પરમપવિત્ર પૂજ્ય શાસ્ત્રી તથા તીર્થાદિ ઉપર થતા આક્ષેપોના સમાધાનને અંગે (૧) આચાર્ય મહારાજ શ્રીમત સાગરાનંદસૂરિ, (૨) આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયલક્ષ્મિસૂરિ (૩) પંચાસજી મહારાજ શ્રી લાવણવિજયજી, (૪) મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી અને (૫) મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજીની મંડળી નીમી છે. તે મંડળીએ તે કાર્ય, નિયમાવલી તૈયાર કરી શરૂ કરવું અને બીજા સર્વ સાધુઓએ એ બાબતમાં યોગ્ય મદદ કરવી તેમજ એ મંડળીએ જોઇતી સહાય આપવા શ્રાવકોને પણ પ્રેરણા અને ઉપદેશ આપવો.

૧૧ ધર્મમાં રાજસત્તાના પ્રવેશ સંબંધી—૧ ધર્મમાં આધાકારી રાજસત્તાના પ્રવેશને આ સમ્મેલન અયોગ્ય માને છે.

દેરાસરો અને ઉપાશ્રય વિગેરે છે તે દરેક પોતાપોતાના અધિકાર મુજબ શ્રમણપ્રધાન ચતુર્વિધ સંઘના માલિકીના છે, તેના વહીવટદારો તે શ્રમણ સંઘના શાસ્ત્રીય આદેશ પ્રમાણે કામ કરનાર સેવાજાતી સદ્ગુણરૂપી છે. વહીવટદારોને શાસ્ત્રાગ્રા તથા સંઘની મર્યાદાને બાધક આવે એવું કંઈ પણ કરવાનો હક નથી. તેમજ સરકારને પણ સંઘનો હક ઉઠાવી વહીવટદારોને જ તે સંસ્થાઓના સીધા માલિક માની તે દ્વારા પોતાનો હક જમાવવાની જરૂર નથી. છતાંય વહીવટદારો કે સરકાર એવું અનુચિત પગલું ભરે તો તેઓને તેમ કરતા રોકવા માટે પોતાના અધિકાર મુજબ સક્રિય પ્રયત્ન કરવો.

૪ આ શ્રમણ સંઘ માને છે કે—જો બે આચાર્યાદિ પૂજ્ય મુનિવરો અહિં હાજર નથી અથવા બહાર છે તેઓને ઉપરના નિષ્ણૃપો જણાવી સહકાર આપવા વિનંતી કરવી દરેક સ્થાને ચતુર્વિધ સંઘને જાગૃત કરવો અને ધાર્મિક સ્વતંત્રતા જળવાય તે અંગે દરેક પ્રયત્નો કરવા.

૫ આ શ્રમણ સંઘ માને છે કે—અહિં હાજર રહેલા મુનિવરો બહારગામ રહેલા પોતાના આચાર્યાદિ વડીલોને આ નિષ્ણૃપથી વખતસર વાકેફગાર કરીને આ નિષ્ણૃપને વેગ મળે તેવી સમ્મતિ મેળવી આપશે.

૬ આ શ્રમણસંઘ યાહે છે કે—બહાર રહેલ પૂજ્ય આચાર્યાદિ મુનિવરોને ઉપરોક્ત નિષ્ણૃપો મોકલવા અને તેઓશ્રી આને અંગે જો માર્ગદર્શન આપે કે નિષ્ણૃપમાં યોગ્ય સુધારો સૂચવે તેને સ્વીકારવા ઘટવું કરવું.

૭ આ શ્રમણસંઘ ઉપરના નિષ્ણૃપોને અમલમાં લાવવા, સરકાર, સંસ્થાઓ અને વહીવટદારો સાથે યોગ્ય વાતચીત કરવા, ઉચિત પત્રગવ્યહાર કરવા, જરૂરી જાહેરાતો કરવા અને યોગ્ય શ્રાવકોને બોલાવવા કે મોકલવા વિગેરે કાર્યો માટે—

૧ પૂ. આ. મ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી

૨ પૂ. આ. મ. શ્રી કીર્તિસાગરસૂરિજી

૩ પૂ. આ. મ. શ્રી વિજયમહેન્દ્રસૂરિજી

સંપૂર્ણ સત્તા આપે છે. અને તેઓ

સ્થળ

બાણુ પત્રાલાલની ધર્મશાળા

વિ. સં. ૨૦૦૭ વૈ. શુ. ૧૦ પુષ્ય.

તા. ૧૬-૫-૫૧

બગવાન શ્રી મહાવીર કેવલજ્ઞાન કલ્યાણક:

પત્રગવ્યહાર

આચાર્ય મ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરી

શ્વરજી મહારાજ

કે. પંજાબી જૈન ધર્મશાળા.

પાલીતાણા (સૌરાષ્ટ્ર).

૪ પૂ. આ. મ. શ્રી વિજયહિમાચલસૂરિજી

૫ પૂ. આ. મ. શ્રી ભુવનતિલકસૂરિજી

૬ પૂ. આ. મ. શ્રી ચંદ્રસાગરસૂરિજીને

આમાં બીજાં ત્રણે પણ ઉમેરી શકે છે.

લી.

શ્રી પાલીતાણા સ્થિત સમસ્ત શ્રમણ-સંઘવતી આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી મ. ની આજ્ઞાથી પં. સમુદ્રવિજય

આંડ કીર્તિસાગરસૂરિજી દ: પોતે

આંડ વિંડ મહેન્દ્રસૂરિજી દ: પોતે

આંડ વિંડ હિમાચલસૂરિજી દ: પોતે

આંડ વિંડ ભુવનતિલકસૂરિજી દ: પોતે

આંડ ચંદ્રસાગરસૂરિજી દ: પોતે

આ નિષ્ણૃપોને અંગે પાલીતાણામાં વિધવિધ સ્થળે ખિરાજતા મુનિમહારાજઓએ હાજર રહી સહકાર આપ્યો છે અને અન્ય સ્થળોએ ખિરાજતા આચાર્યાદિ મુનિવરોની સંમતિ મળતી ગય છે.